

کتابخانه
مجلس
شماره ثبت کتابخانه

۱
۱
۸
۸
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸
۵۸

کتابخانه مجلس شور

کتاب خواص اربعه

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۸۸۳۲

شماره ثبت کتاب ۲۰۹۹۷

جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۸۸۳۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

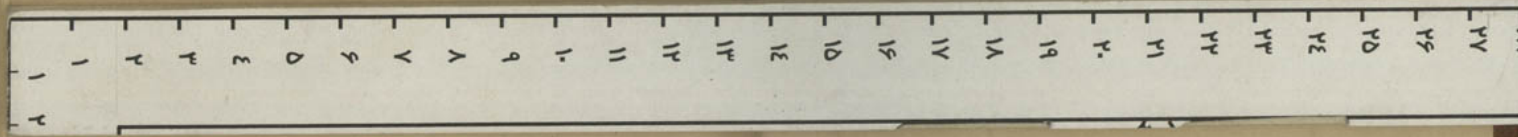
۲۰۹۹۷

کتاب خواص اربعه

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۸۸۳۲

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۱۸۸۳۲

باب دوم در جنات و حدیث قدسی آمده که هر نمازگزار زود کرده که هر

کسی که در نماز است و در وقت آنکه آنجا است بجا آورد و او را چهارم از جنات
 او را قبول کند و از دست است او بخورد و در زمان او را با شش دوزخ نورم و اگر در آن
 داود از خداست و در وقت و فریاد که این باشد و حال همان را می بیند و بگویند
 و خواهر ساری است اما مختصر کردیم **فصل پنجم** و حضرت محمد مصطفی صلوات الله علیه و آله
 فرمود که هر کس سوره فاتحه بخواند از روی ثواب بخوان باشد که توبت و اجتناب از
 و زقان تفاوت کرده باشد **ایضا** در صحیح مسلم بر او توبه ایوا ماحد با عدلی آورد
 که هر صلح فرموده که بخواند سوره البقره و سوره آل عمران را که ایشان میانند در روز
 قیامت جن دو باره آید با جن دوسا میماند و یا مسجون جماعت هر خان بال کشت
 باشند و تحت میگویند از جهت قاریان خود بخواند که می کند بحسب ایشان و بر او
 دیگر این مشافهه میکنند قاریان خود و در تفسیر است که هر کس که سوره آل عمران بخواند
 تمام او را ثواب تمام آید که گم است که هر کس سوره آل عمران
 بخواند هر چه در او را یعنی باشد بر هر **ایضا** حضرت رسول صلوات الله و سلم
 فرموده که هر کس که سوره انف بخواند سه ساله باشد که صدقه داده باشد بعد از آن
 که هر کس یافته باشد از هر دوزخ و جان باشد که از روی ثواب که سوره
 دارد کرده باشد از روی ثواب از آن جهت باشد که مشیت حق است که نگاه
 ایشان عفو کند و هر یک ایشان را به **ایضا** حضرت سید صلح فرمود
 که هر کس که سوره ماین بخواند و داده همه بر هر داده سینه از آن نماز آن بخواند
 و ده در جم بلند یا و گنند بعد از هر بودی و نصرت که در دنیا نفس بر بند و آرام
 جعفر الصادق علیه السلام فرمود که هر که این سوره را در هر یک از آن سوره
 و تعالی او را مله بیت او را از خداست نگاه دارد و در کفعمی میگوید که هر
 این سوره را بنویسد و در منزل خود و یا صند و گزارد که هر چیزی در دنیا **ایضا**
 حضرت محمد مصطفی صلوات الله علیه و سلم فرموده که سوره انعام بجا بر هر نماز
 شده و عبادم از دست بکشنا روز از برای دام ریش بر آید و نیز آنکه در
 که هر سوره انعام بخواند در میان خواندن سخن نکویدی تمام نماز که شتر او بخواند
ایضا حضرت سید صلح فرمود که هر که سوره الانفال و براه بخواند مراد و اشفا حکیم
 در روز قیامت در روز قیامت و گواهی دهد که او از نفاق بر آید و خدا تعالی

و صدقها را در بعد هم سابق و متاخر در همه دهر و مادام که در جبهه باشند
چونکه خوشی او از پیش خوانند **ایضا** رسول صلعم فرموده که هر کس سوره
یونس بخواند خداستوار او را ده نیکی بدهد بعد از آن که ایمان آورده میونس بعد
هر کس که یکسب کرده یونس را بعد از هر کس که خسته شده یا از خون **ایضا** حضرت
معه صلعم فرموده که هر کس که سوره یونس بخواند او را ده حسنه دهد بعد از هر کس که ایمان
آورده بیخ و هود و صالح و شعیب و لوط و ابراهیم و موسی علیه السلام و بعد از هر
کس که یکسب کرده باشد ایش را در روز قیامت از جمله نیکیان باشد نشان آید
ایضا حضرت معمر صلعم فرموده که هر کس سوره رعد بخواند او را زنده خسته میسند
بعد از هر کس که در عالم بوده و بعد از هر کس که تا روز قیامت باشد و میموت شود تا
روز قیامت باشد در زمره انجی است که بعد از انوار او داده شده باشد **ایضا**
بهر صلعم فرموده که هر کس که سوره ابراهیم بخواند خدا او را زنده حسنه دهد بعد از هر
کس که سوره یونس بخواند و چون بگوید هر مالد رسد وقتی در دل او پیدا شود و آنچه
دوران کرد در او را در نسبت مراد قبه دست مرتبه بهتر از دنیا و هر چه در دنیا است **ایضا**
رسول فرمود صلعم هر کس که سوره الکاف بخواند توی بوی دست از مرض او تا یک مصلح و مایه
کفایت آن که در واقع سوره تا چشم دیگر و سه روز زاده ستار سزار ملک امرزش و خواهد او را
تاصیح از ریشها و از دردنا و برض و خراب و فتنه جمال این که در روزانام جنه صادق
منقولست که هر کس که روزی یکسب سوره الکاف بخواند تا جمعه دیگر در حفظ آمان
هر روزی که از همه بلاهای و اگر در این روز کرده باشد **ایضا** رسول فرمود هر کس
سوره یونس بخواند خدا ایش را زنده حسنه دهد بعد از هر کس که یکسب کرده که با توحی و سایر
انجیا که در این سوره کرده اند و بعد از هر کس که تصدیق این کرد **ایضا** در
صحیح واقع شده که هر کس که سوره زیم و طه بخواند بعد از ثواب مهابت بخواند
دهد **ایضا** معمر فرمود صلعم هر کس که سوره اوقرب التماس بخواند روز قیامت
سبب برسان کند و حسان باشد که مصافحت کرده باشد او را و سلام کرده بود
سفری در آن نام او در قرآن حکم است **ایضا** از حضرت صلعم فرموده که هر کس که
سوره یونس بخواند او را ثواب حج و عمره دهد و بعد از هر کس که حج و عمره کرده باشد
و بعد از هر کس که حج و عمره ندارد بعد از این **ایضا** از رسول صلعم فرموده که هر کس که سوره یونس

ایضا رسول صلعم فرموده که هر کس که سوره یونس بخواند خدا او را زنده حسنه دهد بعد از هر کس که ایمان آورده بیخ و هود و صالح و شعیب و لوط و ابراهیم و موسی علیه السلام و بعد از هر کس که یکسب کرده باشد ایش را در روز قیامت از جمله نیکیان باشد نشان آید

بخواند در وقت نزول ملک الموت بر او استخوان در این است دهه بیخ و زحمان و به
چیزی که بان روشن شود **ایضا** از حضرت رسول صلعم فرمود هر کس سوره نوز بخواند
او را ده حسنه دهد بعد از هر کس که سوره یونس بخواند او را ده حسنه دهد بعد از هر کس که
فرمود صلعم فرموده که هر کس که سوره یونس بخواند او را ده حسنه دهد بعد از هر کس که
که وی مؤمنان و پیام و نرفته و به بهت در آید بی بیخ و بی زحمت و در روز قیامت
آورده است که هر کس که سوره یونس بخواند او را ده حسنه دهد بعد از هر کس که ایمان
صلعم هر کس که سوره یونس بخواند او را ده حسنه دهد بعد از هر کس که تصدیق کرده است
نوح و هود و شعیب و صالح و ابراهیم را و بعد از هر کس که در عیسی علیه السلام را تصدیق
کرده و صلعم هر کس که سوره یونس بخواند او را ده حسنه دهد بعد از هر کس که سوره طس
بخواند او را زنده حسنه باشد بعد از هر کس که تصدیق سلیمان و هود و شعیب و ابراهیم کرده
باشد و بعد از هر کس که یکسب نشان کرده باشد و ابراهیم را و بعد از هر کس که تصدیق کرده
ایضا رسول صلعم فرمود هر کس که سوره یونس بخواند او را زنده حسنه دهد بعد از هر کس که تصدیق کرده
کرده و بعد از هر کس که یکسب کرده و در فرشته که در آسمان باشد و در زمین روز قیامت
که اسمی خند که خواهد آن سوره از صدقات **ایضا** رسول صلعم فرمود صلعم که سوره عتق
بخواند خدا او را زنده حسنه دهد بعد از هر کس که در دنیا باشد **ایضا** رسول
فرمود صلعم هر کس که سوره یونس بخواند او را زنده حسنه باشد بعد از هر کس که خدا را
را تسبیح گوید در میان آسمان زمین و آفاق و اوقات شود که در دنیا نوزدی
جناح کرده باشد **ایضا** رسول فرمود صلعم هر کس که سوره لقمان علیه السلام صحت بخواند
روز قیامت رفیق لقمان باشد او را ده حسنه دهد بعد از هر کس که امم و وقت نبی
کرده باشد **ایضا** رسول فرمود صلعم هر کس که سوره الف توفیل و سوره تبارک الذی میبده
بخواند سخن باشد که شب قدر را احیا کرده باشد **ایضا** از رسول صلعم فرمود هر کس که سوره
الا حزاب بخواند او را صلح و اهل ملوک خود را تعلیم کند از عذاب غیر این که **ایضا** رسول فرمود صلعم
هر کس که سوره فاطم بخواند او را قیامت مت در نسبت بروی چنان دهد او را گوید از هر که در آن
درای **ایضا** از رسول صلعم روایت منقول که هر چیزی در دست و دل قرآن سوره سیرت
هر کس که بخواند خاصه از برای خداست یا بر داد او آنگاه باشد که از وی توایب که بهت
دو بار قرآن تمام خوانده باشد و نیز فرمود صلعم که در قرآن سوره است که شفاعت کند
خداوند را در روز احوال با هر که در آن خواند او را و ان سوره سیرت نیز فرموده

ایضا رسول صلعم فرموده که هر کس که سوره یونس بخواند خدا او را زنده حسنه دهد بعد از هر کس که ایمان آورده بیخ و هود و صالح و شعیب و لوط و ابراهیم و موسی علیه السلام و بعد از هر کس که یکسب کرده باشد ایش را در روز قیامت از جمله نیکیان باشد نشان آید

که هر کس که روز بخواند سجده و تعالی روز قیامت با حق است مکن و نیز فرموده که هر کس که
سوره یس در روز بارش بخواند خدا تبارک و تعالی او را توفیق دهد که در آن شب با نور مصیبت
کنند و بعضی روایات آن است که هر کس که این سوره را بخواند خداوند تبارک و تعالی او را
در راه خدا تبارک و تعالی برده باشد **ایضا** رسول زبور صلیم هر کس که سوره و القیامت
بخواند خدا تبارک و تعالی او را در روز قیامت بر وی و دیوی که در دنیا است و دیوان
هم از جدا و در ستون و از شرک بر وی شود و آن دو فرشته که بر او نگاهبانند
کوبند و ده روز قیامت که او تصدیق کرده بود **ایضا** رسول زبور صلیم
هر کس که سوره یس بخواند او را در حشره ده روز قیامت هر گوی که کسی که سوره را در روز
او را نگاهبانان از آنکه نگاه عیب و دیگر امر از نماید **ایضا** رسول زبور صلیم
هر کس که سوره زبور بخواند روز قیامت خدا تبارک و تعالی او را توفیق دهد
۱۷۱ حرف **ایضا** رسول زبور صلیم که سوره حم المومنین بخواند همه انبیاء و صدقان
و شهبان و پیغمبر و مؤمنان در دادگاه است و حکایت او از زش خواهد و نیز
زبور صلیم هر کس که بخواند در روز قیامت بر وی و بر بند در روز قیامت
بر وی **ایضا** رسول زبور صلیم هر کس که سوره صافات بخواند خدا تبارک و تعالی او را
هر حرف ده حشره **ایضا** رسول زبور صلیم هر کس که سوره صافات بخواند
او حمله کند باشد که ملائکه بر او صلوات فرستند و از زش خواهد و نیز
و بعد کند **ایضا** رسول زبور صلیم هر کس که سوره زبور صلیم بخواند از جمله انبیا
که در روز قیامت ایشانرا گویند ای خداوند ما را از شمارا از روز قیامت اندوی
نست در این روز قیامت **ایضا** رسول زبور صلیم هر کس که سوره زبور صلیم بخواند
در شب یا صبح کند از زشش بخواند و ای و همشاد در روز قیامت **ایضا** رسول
زبور صلیم هر کس که سوره شایسته بخواند الله تعالی و معایب او بپوشد و در وقت
کردن در روز قیامت ترس از دل بیرون رود **ایضا** رسول زبور صلیم هر کس
سوره الفتح بخواند او را توفیق دهد که با هر چه صلی الله علیه و آله
در شش مکه معظمه حاضر شده باشد **ایضا** رسول زبور صلیم هر کس که سوره الفتح بخواند او را
رزد و ده روز بعد هر کس که زمان حق سبحانه و تعالی برده اند و بعد هر کس که نماز نماند که در وقت
ایضا رسول زبور صلیم هر کس که سوره یس بخواند خدا تبارک و تعالی او را توفیق دهد
ایضا رسول زبور صلیم هر کس که سوره الذاریات بخواند خدا تبارک و تعالی او را در حشره

۱۷۱

هر مادی که در دنیا است **ایضا** حضرت رسول زبور صلیم هر کس که سوره و الطور بخواند
حق است او را بخواند تبارک و تعالی او را از عذاب روز قیامت که دانند **ایضا**
رسول زبور صلیم هر کس که سوره یس بخواند خدا تبارک و تعالی او را در حشره ده روز قیامت
ایمان آورد و تا بعد از آن که او را **ایضا** از رسول زبور صلیم هر کس که سوره
الطور روز جزا زد یک روز بخواند و یک روز بخواند بر او توفیق دهد و الله تبارک و تعالی او را
بار و شب چهاردهم باشد **ایضا** صلیم زبور صلیم هر کس که سوره الرحمن بخواند الله تبارک و تعالی
کند بر ضعیفی و عجزی او **ایضا** از حضرت صلیم هر کس که سوره الرحمن بخواند الله تبارک و تعالی
بسیار از نماز و سبب بخواند دست دارد او را الله تبارک و تعالی او را توفیق دهد که در روز
وی که داند و در دنیا سختی و فقر و فاقه نکند **ایضا** صلیم هر کس که سوره الرحمن بخواند
کشته شدن روزی بخواند **ایضا** سوره المدثر هر کس که بخواند پیش از آن که خواب کند
نیز در خواب نماند حضرت پیغمبر او هر گاه که ببرد در حشره صلیم یا شریح صلیم
است **ایضا** هر کس که سوره الرحمن بخواند رسول زبور صلیم هر کس که سوره الرحمن بخواند
بخواند او را توفیق دهد از عذاب الله در روز قیامت **ایضا** رسول زبور صلیم
هر کس که سوره یس بخواند خدا تبارک و تعالی او را توفیق دهد که در روز قیامت هر کس که
سوره یس بخواند در شش روز و شب و آسمان و زمین را بر وی از زمین کند و کعبه
دی استغفار خواهد و خداوند شش روز و نیز فرموده ایمر المؤمنین صلوات الله علیه و آله
که در شب سوره حشره بخواند تا شرف دنیا و آخرت از تو بازماند **ایضا** رسول زبور صلیم
هر کس که سوره الممتحنه بخواند جمع مومنین و مؤمنات او را شفاعت کند در روز قیامت
ایضا رسول زبور صلیم هر کس که سوره صافات بخواند امام که در دنیا با شریع صلیم
او را زش خواهد و فرود آید و عا و هر چه کند و روز قیامت رفتن عیب او باشد **ایضا** رسول
زبور صلیم هر کس که سوره صافات بخواند او را زنده کند و ده روز بعد هر کس که سوره
تبارک و تعالی او را توفیق دهد هر کس که حاجت شنیده در شهر باشد **ایضا** سوره الممتحنه هر کس که بخواند
شعب باشد او را در قیامت را گواه عدلت نزد انکه اجازت کند شهادت او را از
مخافت کند تا او را به پشت برزد و از شرک مفاجات لعین باشد صلیم هر کس که سوره مدکور
صد و شصت بار و سبب دفع غم از آن و طاسان بخواند **ایضا** صلیت رسول سبحان
هر که بخواند ششصد باشد در قیامت حضرت صلیم صلوات الله علیه و آله صلیم هر کس که سوره مدکور
صفت باز برای دینش نماید در زمین بود در راه **ایضا** صلیت سوره الطارق
و سوره التیمم در هر نیمه بخواند الله تعالی تبارک و تعالی او را از آتش روز قیامت از آنکه

باشد و در آن روز بهشت ختم سوره مذکور با رحمت ترقی شدن از خوشبختان بخوانند
 انشاء الله و در این جمعیت سید بن خویشتن از ترقی شدن بخواند **انصاف** رسول فرمود صلیم
 هر که سوره **انصاف** را در آن وقت که صلیم فرمود صلیم هر که سوره **انصاف**
 بخواند که آنجا است که شب قدر است که در آنجا که باشد و نیز فرموده که هر که سوره **انصاف**
 بخواند از وی ثواب جانی باشد که هم گناهان وی صاف شود و آنرا بخواند باشد و هر که سوره
 او عبادت حق سالی بعد او را عذاب نکند بخواند **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره
 انشاء الله بخواند ثواب بسیار دارد و ثواب آنکه ای که این را بخواند آنرا که در آن است
انصاف رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف** را بخواند ثواب بسیار دارد و آنرا که در آن است
انصاف و رسول فرمود صلیم سوره سال سالی بخواند از آن ثواب انبیا
 دهد که اما شش وعده بخواند **انصاف** فضیلت سوره **انصاف** هر که بخواند انشاء الله او را سال
 او را سال که در آن روز در آن است که اوست که با دست خود هر چه سوره مذکور کرد
 و بخواند بر نیت سفاک دشمن بخواند که بر حق باشد او را سال که در آن **انصاف** رسول
 هر که سوره **انصاف** بخواند او را در هر چه که تصدیق کند صلیم هر که اوست و بعد در هر
 که مذکور کرده باشد و ثواب نیز از آن کرده **انصاف** فضیلت سوره **انصاف**
 هر که بخواند از آن سوره دشواری دنیا و آخرت از او بردارد ختم سوره مذکور صد و هفت
 بار بخواند بر کسی تن بخواند **انصاف** رسول صلیم هر که سوره **انصاف** بخواند انشاء الله او را
 ده خسته هر چه در هر که تصدیق کرده باشد و با هر چه صلیم هر که در هر که
 مذکور کرده باشد از آن سال که معظمت **انصاف** فضیلت سوره **انصاف** هر که بخواند
 انشاء الله سالی ثوابی است از او بردارد ختم سوره مذکور صد و هفت بار بخواند بر کسی
 بخواند **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در هر روز
 قیامت که او ایمان داشته باشد با این روز **انصاف** فضیلت سوره **انصاف** هر که بخواند
 حق بهشت و حور و قصور روزی او کند ختم سوره مذکور و منشا که از هر چه
 ثواب بسیار میسران را داده باشد بخواند **انصاف** فضیلت سوره **انصاف**
 هر که بخواند از هر که بخواند او را ثواب صد سوره مذکور که صد بار بخواند از هر چه که
 نوبت در هر چه است **انصاف** فضیلت سوره **انصاف** هر که بخواند حق تعالی ثواب شکست
 بهشت خود را بدختم سوره مذکور بخواند ثواب بسیار دارد و در هر چه
 بخواند **انصاف** فضیلت سوره **انصاف** هر که بخواند ثواب بسیار دارد و در هر چه
 شود و بر آن هر چه در نیت بخواند سوره مذکور است و بخواند از هر چه

سرع ایمان سلامت برد **انصاف** فضیلت سوره **انصاف** هر که بخواند از هر چه که
 در سید رحمت الهی باشد و کرامت با بدکاران از نجات بخواند **انصاف** رسول فرمود صلیم
 و در آن روز که در دست دشمنان بخواند **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف**
 بخواند خدا صیقل او را خواهد دهد و در هر چه که از آسمان بر زمین اید هر چه سوره
 بهشت دفع نماید و وقت فرموده که هر که سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در آن
انصاف رسول فرمود صلیم سوره **انصاف** را بخواند از هر چه که در آن
 بر میر آید هر چه سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در آن **انصاف** فضیلت سوره
 المطففین هر که سوره **انصاف** بخواند خدا صیقل او را خواهد دهد و در هر چه که در آن
 آتش دور خدایت هر چه سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول
 بخواند **انصاف** فضیلت سوره **انصاف** هر که بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول
 هر چه سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره
 بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف**
 سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره
 اظهار بخواند بعد در ستاره که در آسمان است انشاء الله او را چه در هر چه
 چش و بری هم بخواند انشاء الله **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف**
 بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف**
 روز فرستاده و بر هر چه **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف**
 از هر چه که در آن **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف** بخواند از هر چه
 او را در نجات حساب آسان گرداند و بهشت با او بخواند **انصاف** رسول
انصاف فضیلت سوره **انصاف** هر که بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول
 روز قیامت نزدی حاصل شود و از هر چه صادق علم و رحمت که در آن **انصاف** رسول
 فرود قیامت بالما حسن بن علی علم در نیت باشد و بهشت دفع میست **انصاف** رسول
 افتاد و سوره **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در آن
 از غضب خود بخواند و در هر چه **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف**
 نزد انبیا قرب و محبت است **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف**
انصاف رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول
 بعد بر هر چه **انصاف** رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف** بخواند از هر چه
انصاف رسول فرمود صلیم هر که سوره **انصاف** بخواند از هر چه که در آن **انصاف** رسول

و بعد دوم کسی که ایضا متکلف شده باشد فضیلت او است روزی سه بار
خواند بخوان باشد که ختم قرآن کرده باشد ختم سوره مذکور هر روز هفت بار
خواند محکم برهما صحتها و در صحیح و صحیح دور کفو **اصفا** فضیلت سوره
الماعون در نماز فیه و زوال کجایند حق تعالی تا روز و نه وی قبول کند ختم سوره
مذکور چهل و یکبار بخت کند از زندان و از امانت و از عجز و از استغناء خواند **اصفا**
فضیلت سوره الکوثر که بخواند الله تعالی از انهار در شمت او را آب
در چشم سوره هزار بار بخت کند که او را آب کون شود و از انهار **اصفا**
رسول فرمود صلواتی که سوره الکوثر خواند که بر او نازل شد که در قرآن
خوانده باشد شیطان از دور شود ختم سوره هر روز سه بار بخواند از جهت استقامت
ایمان **اصفا** رسول فرمود صلواتی که سوره الکوثر بخواند او را ثواب دهد با هر صلواتی
در سجده که معظّم حاضر شده باشد و نیز فرموده که این برایتی که در این قرآن است
اصفا در خضرات از در درک نبات هر که سوره قیامت بخواند او را بر آری نامه
از در و در ختم سوره هفت بار بخت کند که بخواند **اصفا** از رسالت پناه
محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که سوره را خواند بر آری می کند که بخت قرآن
هر که از این خاص بخواند سلمان حرام کرد که از آن سوره گوشت او را بر آتش دوزخ
ختم سوره هر روز سه بار در سجده بخواند **اصفا** حضرت سید صلوات فرمود که هر که
هر که بخواند بخوبی باشد که همه کجا هم که از آن سوره استاده است خوانده باشد در وقت
هر که سوره العلق بخواند جمیع ستمان از او خسته شود و نیز وقت سوره هر روز سه بار از آن سوره
شعبان در نماز صعدان نگاه دارد در وقت سوره این سه حضرت هر صلواتی
فرموده یا علی در کورا در رحمت بخشید که در روز صد مرتبه از این راه در راه صفا
صدقه داده خدا را در نماز هر که نگاه دارد و الله اعلم بالصواب

و در سواری او را عاقبت در بخت حفظ مال صد و هفت بار بخواند **اصفا** فضیلت
سوره الفیض خواندن شفاعت سوره روز سه وقت کم سوره خیری و کریم بخت کند بخواند
بخواند باز بخواند **اصفا** فضیلت سوره الفیض که بخواند از قول حضرت سید صلوات فرمود
باشد و شادمان کرده باشد و بخت اسانه سمات جز آنکه توان بخواند **اصفا** فضیلت
سوره البقره خوانده را عاقبت بقیس روزی در ختم سوره هر که در صبح چهل و یکبار بخواند
و سبک از عالم غیب چیزی بوی نازل شود **اصفا** فضیلت سوره العنکبوت خواندن
که در سخت در شب یا در روز چهل مرتبه شنیده شده باشد مانند کسی که در وقت استقامت
جهد کرده باشد بخت خوف از سلاطین باز بخواند **اصفا** رسول فرمود
هر که سوره البقره بخواند از روی نوب جان باشد که تمام ماه رمضان روزی
داشته باشد و شکر بخواند که در هر وقت استاده در قرآنی بخواند خدای
نواکند که عیب الله کما ان تو از زمین شد مدد نگاه حق را از نوب و بخت
پسبانی جسم میت و یکبار بخواند و دیگر بخت میکی بر آن کس مویک باشد سینه بخواند
این حد که مذکور است **اصفا** فضیلت سوره البقره هر که بخواند حق تعالی او را در
روز قیامت در هر چه را بریم بخش کرد و از جهت قبول طاعت است و یکبار بخواند
اصفا رسول فرمود صلواتی که سوره الفاتحه بخواند چهار بار از روی قرآنی قرآن
تمام خوانده باشد در بخت جسم بزرگ چهل مرتبه بخواند **اصفا** سوره العنکبوت
بخواند از راجعی و نماز راجعی بد در وقت قیامت یا علی علیه السلام بر او کبر از قرآنی
و بطرس وی باشد و بخت چشم زخم هم باز بخواند **اصفا** فضیلت سوره الفاتحه
خواننده در روز قیامت تراوی وی از گرداوی خوب کردن با باشد بخت
سبازن و سولی صد و هفت بار بخواند **اصفا** فضیلت سوره الفاتحه خواننده
دا در روز قیامت از نعمتی که با او حساب کند و بخت نگاه با استقامت
س با زکواند **اصفا** رسول فرمود صلواتی که سوره الفاتحه بخواند کما ان او را هر روز
در قیامت روی از آرزو باشد و حساب از بخت روز بخت حسنی دفع
در هر کس معنی که بخواند **اصفا** رسول فرمود صلواتی که سوره الفاتحه بخواند او را
جان نواب بیوک هم سنگ گره از هر صدقه داده بخت دهم بکر است
و بخواند **اصفا** فضیلت سوره البقره از ضعیف و سبب ایمان باشد بخت
در وقت سوره هر روز در میان شام و غن بخواند **اصفا** رسول فرمود صلواتی
هر که سوره الفاتحه بخواند از آنکه او را در چشمه در هر کس که خدای طواف کرده باشد

باب بیستم در فضیلت حفظ و تلاوت اصفا و در وقت
حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم هر کس که بخواند سوره الفاتحه و سوره البقره و سوره آل عمران
بالله العلی العظیم بر زبان بر خواند الله تعالی از وی معاف کند و از او دفع کند
اصفا هر که خوب او دفع کند حتی و طبعه است آنکه سوره الفاتحه را در سجده
بر صورت هر نوب در در داخل نماز هر نوب در سجده است الله و لیس الیکل
و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم یا حی یا قیوم لا اله الا انت سبحانک انی اعوذ بک
باذ الله تعالی این صورت نویسد و از در زیر آن چهار نوبت بخواند که کلمات

و در

بجز برنده است بینه حاصل برده **مورد** حضرت رسالت محمد مصطفی صلی
که چون کسی را چشم در کند و یا در بنمای
ضعیفی پیدا شده باشد در اول آن چون
محل نوبت دست راست بر شمای
خود مالوده بار سوره فاتحه بخواند در اول
تسمیه در آخر آمین و بعد از آن صفت
بار سوره اخلاص بخواند و بعد از آن صفت
بار بگوید شفاء من کل داء بجز حبتک یا ارحم الراحمین پس بگوید
یا زیت و پس بگوید قوه بصری اللهم عاف آنت العافان در
ضعف بصوت سید گردد **اما جعفر صادق** علیه منقولست که فرموده که
سوره فاتحه چهل بار بخواند بر فوج آب و آن آب را بر روی کسی که او را کوفته
باشد بریزد آب از او رایل گردد و قدرت الله تعالی **در کس** فاتحه کتاب را
طرف تا که نویسد و از او بر غرض کل در کوش بجا نهد در کوش زایل گردد **و ابوعبید**
صی منقولست که چون در وف ال مرصه که هی ع ط س ح
ون بر صا دین آهسته و آهسته و طعمه در دهان و در یارها و سرا و غنما
و پوستها نویسد الله تعالی آنها را از درد و آفات و عاهات محفوظ دارد
و از شیخ زف الدین یونسی رحمه الله علیه منقولست که از کلمات سوره غی
مکر در روز شنبه بعد از نوز و نویسد و آب پاک بنویسد و بخورد در آن سال از درد
این باشد و کلمات آیت الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم
ون **و در باره دلعلل** و اذ یرفع ال یومهم القواع من البیت
و اسمعیل رسیا فقبل مشا ائک أنت السميع العظیم و چون کسی را بواسطه
باشد این آیه بر بلور نویسد از عفران و کلاب و از آب آنکه در شوید آنکه کافر
و کله با و ترک سوره بان احسان کند و بخورد آن مرض از او رایل شود **قره تعالی**
قل یوحنا قل و جهک فی السماء قلنوا لیسک قبله **و صیهما قولیه**
و جهک شطر المسجد الحرام و حیث ما کنتم قولوا و جهک شطره
وان الذین اذنا کتاب لیسکون انذ الموع من رحیم و الله تعالی
حما تمولک ابرایه لغوه و فایه و شیخ را نام است بگردام روین کار اینک
جلا داده باشند و روشن کرده ایم تا بر آن نویسد بکتاب و پاک بنویسد و صفت

و در آن

و فایه و شیخ در بزنان اراضها زایل شود **در جامع ترمذی** که حضرت عمر صلوات
فرموده که اگر آیه الکرسی در میان مال و ائمه نهد و یا بر بزنان بنهد از همه طایفه
محموظ ماند **در جز است** که هر کس که صبحه آیه الکرسی و یا در شب در امام حسین
و شیخ ابو العباس یوسف گوید که بجهت حفظ اولاد صغار از همه آفات بویسد
و بر کردن ایشان بنده محفوظ باشند **و در تیسر کوفه** بنویسد و بر بنده
تخفيف حس شود **و بعضی** علماء گفته اند اگر این آیه را در ظرف بنویسد و آب
کوشش بشوید و بختیسته دهد شفا یابد **در روایت** که روزی کسی شش
عبداه عباس آمد و گفت شکم من دردی که کنست آیه الکرسی بر عفران بر کم
خود نویسد و از آن شوی در دردی که در خود خواند که شفا یافت **خوله تعالی**
أو کمال الذی موعلی قویته و هی خاویه علی عرق شهیدا قال انما یجئ
قوله الله یف موعها قاما لله الله میا شة علم هر بقعة قاله
که لیست یوما آذ یغیر یومیر قال نزلت میا شة عام ما نظر الی
طلمک و شرا یله لدر یسته و انظر الی شراکة و لیحکک الی الی الی الی
و انظر الی العظام کیف تنشرها ثم کتو هالکما فلما بین
له قال اعلم ان الله علی کل شیء قدیر هم کرمانه را در ظرف پاک
بنویسد و آب جها آنرا بشوید و دردی شکم و طردن آن بجز در صفت روز آیه
بمريض در عاقبت یابد هر نوع مرض باشد زایل گردد **و در آیه** و اگر آن نویسد و بر عرق
بشوید و در روز جمعه بخام رود در وسطه فاله چون باین دستور که مذکور است که رختنه
باشد بر آیه **و در آیه** و اگر از آن کاسی نویسد از جوب انحر و با جوب زیتون و با آب
باران بهاری بشوید هر کس آنرا بخورد صحت دل از او برود و هر چه نشود و اخی حال
یابد که در **قره تعالی** آیه الله لا اله الا هو الحی القیوم نزل علیک
الکتاب بالبلحی مصدقاً لما بین یدیک و انزل ال التوریه و الانجیل
من قبل حدی اللطیف و انزل الفرقان جوا شایه را بر کاغذ بنویسد و یک
روز عفران در آن بنده از قضیب فارسی پیش از طلوع آفتاب و آنرا بخورد
و بر کردن طفل بنده از همه افتها محفوظ باشد بخصه از نوزد یو بری و از مرضی
که آنرا ام الصبسان گویند **و در آیه** و میا لانغ فلو یثا بفاذ حد یثا
ذهب کتایم لذلک رحمة انک انت الوهاب ابرایه را بر عفران بنویسد

کننا لهدی لولا ان حکیم الله لعلنا انزل رسلا بل انزلنا
 وودوا ان نزلکم البینه او رثوا بها ما کنتم تعلمون اکوین به را
 در ظرف خال نوک همان لحظه از دوش برون آورده باشند بر عقوان و کجا
 بنویسند و بعد از آن با آب جاده بنویسند مگر اگر ازان آب باشد در دل و ضعیف
 از زایل گردد **دفعه دوم در دفعه اول** ان یرکب الله الذی خلق السموات
 ولا ارض فی سبحة ایامه فی اسقوی علی العرش یضیع البلس التمار
 یطلبه حنیفاً و القمر و النجوم مسخرات با مبره الا که الخلق
 ولا امر متاثره الله رب العالمین هر مگر که این آيات بخواند و وقتی
 که بجا خواب آید الله تعالی او را از شر المیسر و اتباع او محفوظ دارد و از لقوه
 و قباله ایمن کرد **دفعه سوم** اگر اسم الله را در ظرف سفالین مگر بنویسد
 توان نوشت و بابت بوی بد و بر روی مروج بیز در صرع از زایل گردد **دفعه پنجم**
 اگر کسی راد در دماغش اسم التبت و التبت بروت و بنویسد و با این
 اسم دعا می کند از زایل گردد **دفعه ششم** المصهر المبدی این دو اسم
 را در پوست آهو بنویسد و هر که در دسر داشته باشد با جاذبه نکا بار در در
 زایل گردد **دفعه هفتم** الفصال القادر اگر بر سبیل مترنج با این طریق
 فقیع اادل نقش کند بر موم وقتی که تمام هنوز باشد بان موم بخورد
 در زیر اسس کسی که اورا تب گرفته تب از زایل گردد **دفعه هشتم** بوش
 اگر اسم السبعه را بنویسد و بر او بخورد که در کوشه کدو در کوشه
 داشته باشد شفا یابد **دفعه نهم** اسم نوری و قیام در ساعت اول از روز
 یکشنبه بر روی آهو صد بار بنویسد و از راه زریکه ظاهر ندر جن این خاتم
 را در آب نهد و آن آب را بکشد و بدهد که او را همی مطبق باشد شفا باشد **دفعه دهم** این
 حرف را صد بار بر یک مور بنویسد و اگر در روغن زیت بخوشند و آن روغن
 را در بدن معلق یا با ندر شفا یابد **دفعه یازدهم** کرده آفر روز جمعه التبت و التبت
 بر خاتم نقش کند و با جود دارد هیچ مگر وی با و نرسد مادام که با او باشد **دفعه بیستم**
 و برین و غیره اگر کسی با جدام در برص یا علقه دیگر باشد ایام بضر دوره دارد و در آن سه
 روز مکرار اسم التبت کند بر دوام از آن مرض خایم **دفعه بیست و یکم** کلب عقور و در اسهال
 و غیره العایم الحکم بنویسد و کسی دهد که اورا سگ دیوانه گزین باشد شفا یابد

دفعه اول اگر از آهوسند در صاحب اسهال دهند و چون با جود دارد شفا یابد و اگر
 بنویسند در روغن زیت اندازد و سه بار گزین بخورد سه شود **دفعه دوم** در مرض اسهال
 و خفقان دل البزنج النور اگر در و فاین دو اسم را بنویسد بر مقلعه
 پنج بار و کسی را که مرض معده یا خفقان داشته باشد با جود نکا برادر شفا یابد
دفعه سوم الظاهر الباطن این دو اسم بر صاحب برسم بسیار
 خوار نشانی یابد **دفعه چهارم** اگر اسم کبک بر پوست نارنج بنویسد
 و بر آتش دو کند در دردی که با سند زایل گردد **دفعه پنجم** شیخ ابو العباس
 یونس رحمه الله آورده که بر سه باره کاه بنویسد یا عقور سه بار بر سیماری که
 در زهره شفا یابد **دفعه ششم** نقش زید ذوالقوة و خار هر بر آینه نقش کند
 و چون فرم روز صد بار این اسم بر آن خواند چون صاحب لقوه در آن آینه نگاه
 کند شفا یابد **دفعه هفتم** اگر کسی ذوالقوة را با این ذوالقوة بنویسد
 شش بار بر پوست آهو در ساعت دوم از روز جمعه و کسی که اورا صداع یا اسهال
 با جود نکا بر شفا یابد **دفعه هشتم** اسم ابوالعباس یونس رحمه الله
 که چون طفل متولد شود سه روز روز این اسم را بنویسد و با یکبار در و با بر آن
 دهد از بیست حفظ نماید **دفعه نهم** اسم ابوالعباس یونس رحمه الله
 هر که در اسهال راجد و سوس و یک بار بر سیماری بخورد از آن مرض شفا یابد
دفعه دهم و التبت غنک تا آیه ان اللواتی اتقوا اذ اسمهن
 طایفه من الشیطان تذکره و افاذاهم بمبصره ان آیه ان
 این آیه جهت دفع وسوس و ترس و خیالات ناشایست آنرا مکتوب و در
 در روز جمعه وقت طلوع آفتاب برینت قطعه کاغذ بنویسد و هر روز یکی را ازان
 زود برد و بگوید آب برالمی آن بخورد ازان ریح خاص شود **دفعه یازدهم** از
 خالی صمغ ادره علم منقول که شیخ حسن نهری رحمه الله گفته که کاغذ دست
 که هر که تب دست از با جود نکا بر داشت تب از زایل می شد بعد از وقت
 او در آن رنجهام لحاظ کرد خدا بابت نوشته بود ندر لیسیم الله الرحمن الرحیم
 یرید الله ان یخفف عنکم و یخفف ان ینکم ضعفاً ربنا انک شیخ
 عننا العذاب انما یموتون وان یمسک الله بصره فلان کاشت له
 الا هو وان یرذلک یخبر فهو علی کل شیء قدیور **دفعه بیست و یکم**

فان كونا نقل حبس الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب
العرش العظيم اذ ابو دراهم نقلت منقولت كسر كسر م روزاين ابراهم
نابخواند الله تعالی سمعت منی و دنیا ای در احوال کت و از غرقه شدن در آتش
اشادن نگاه دارد و از زرد دیوار و از کشته شدن بیخ نگاه دارد و بعضی گفته اند
که سبب از غرقه شدن پیش از آنکه ناکس سخن این را دره نوبت خوانند و با در
گهنا و دست خود در بر روی خود را در دستها تمام اعضا برساند در آن
در آن روز هیچ بلایی نیفتد و **دفع در و سادو با** و اذ است الانسان الضرع
كذبا بالحبس او قاعدا ان قاعدا فلما كسفتا عنه ضرة من
كان له يد عتال في حياسته كذلك زين الله فين ما كانوا يعالون
این را بر اوجت در دله و در با نافع است از ارگاسه نو ما که نوسیند بسیار
وان کاسه را بر از و غرقه زینون کند و آن نوشته را بان روز غرقه کند لیل را با نش
نرم دوسه جوشن بر لبه ان روز در موضع در داله را لیل **دفع در کوش**
فلم من جوشن فكل من السماء والارض من تلك السمع والابصار
ومن يخرج المني من الميت ويخرج المني من الحي ومن يدبر
الامر من قبله لولن نقل اذ تقفون ان امر ان را در جایی نقره نوسه
باب کند تا وان لیل کت ان کوفیه باشند بخوکند و با نش نوبت تا غلط
سود سه قطره از ان در کوش نگاه نده در کوش نایل کرد **دفع امراض** و اوجنبا
المحوى واجبه ان يبول القوم كما يحضر بيوتها واحبالوا بيوتهم
بقبلة وايتموا الصلاة وشربوا من بين وان عتسك الله لضرا
فلا كاشف له الا هو فان زير في الحخير فلا زاد لفضل بصيد به
من ليشاء من عباده وهو الفتور في حريم ان دوايه حجت دفع امراض
محبوبه دورا بر قطعه از شکر طرز دسوزد آهن نقش کند لیل انرا کند از نده
باب که از جوی بر کوفه باشند بوقت طلوع صبح لیل بر مرض عهد و بخواند کوفه
لحق و قوله الصدق وهو الشافي شفا بابد از الله تعالی **دفع اطفال**
وقيل يا ارض ابلي ما اكل و با سماء اقلبي و عييض الماء و نضي
الامر و استوت على الجردى و قيل لعبدنا القوم الظالمين
از عتب دالله عباس رضی الله عنه منقولت که چون کسی را خون بسیار از بینی

انرا

این را بخواند خون باز است و **دفع مفاصل** و ما لنا ان لا نتوكل على
الله وقد هدتنا صلبنا و نصبرك على ما اذ يموتنا و على الله
المقربين ان بر نوسه و با جود دارد در مفاصل نایل کرد **دفع بیاض**
الله الذي خلق السموات والارض واتقوا من السماء ماء فاحر ح
بومن القرات في الكيم و شخر لكم الفلك يخبر في العجب ابره و شخر لكم
الايمان و شخر لكم الشهور و القمر و اشرك و شخر لكم الليل و النهار
كل تيام من حركنا ساكنه وان تعذرنا عن الله لا تخضروا ان
اي انسان لظلمه كفتار ان نه بختها تمی است اوقات بر و بر حفظ
احوال دواب و ذروع هر کس این را در صبح و ساد وقت خواب و در وقت
آمدن در منزل خود و منزل دوستان و خویشان و در وقت دیدن دواب بیوشی
و فرغ خود بخواند و از هر چه ترس این کرد و برکت و سعادت بسیار باشد کند
دفع بیاض انما نحن من كذا الذك و ان الله لا يظنون چون این را
بر صفحه نقره نقش کند در سبب جمیع نوبت این را بر آن خواند و انرا در زیر
یکس خاتم نهد و در آن کت کند خاتم نفس او را و مال و در زندان او را اوقات
مخوف دارد **دفع خاتم** بر موم خام زنده و بان بخور کند هر دی که باشد شفا یابد
دفع ترس هر کس این را بخواند بر بخواند حاجت که خواهد و شود **دفع کوفه**
زبان اطباء الکو و لی در در سخن آید در سخن گفتن زبان او کمر دسوره نبی اسر اس
شک و در عفران نوسه و بشوید و با و بند و بخورد زبانش که **دفع ضرع**
و شکر من العتران ما هو شفاء و حصره للمؤمنين و لا یزید الا طلاله
الاحسان را و اب کوفه که زنی پیش پیوسته آمد و او فرزند صغیری بودت
با رسول الله ان فرزند مرا صریح رنج دهد پس حضرت این را بخواند ان مرض
ما الحیة نایل شد و از غزله منقولت که در نوبت آدمی بود که امراض مختلفه را
علاج میکرد بخبری که بر آن بخواند کسی از سوال کند کت امراض هر چند مختلف
است اما دعا بخت و شفا دهنده چون بخواند تعالی و دعا اینست که اللله
است **دفع در نهم** و کلهم بما سطره و اعينه بالو صيد لو اطاعت
عليهم لو كويت منهم فرا تا و الملائت منهم زعبا انرا لیل را بر کاغذی
نویسد و بجهت در دهم سران طرف کرد دردی که نهد شفا یابد **دفع در**

كه يقين ذكر رحمة ربك عبدك كثيرا اذ نادى
ربته ناديا خفياء قال رب اني ومن العظمى واشتغل الناس
شعبا وكذا اكره يدعواك رب شقيقا جوكس ما در سر باشند اين
آيه نبوي و بعد از ان نبوي صحت رسول الله والذين معه اشهد
على الكفار تا آخر سوره در سريال در **در سريال**
در بعضي كفت آورده است كه اول سوره طه ما انما كرهنا ان
السنوي بكتاب زرغوان در طرف باك نبوي و باي نبوي و از ان باب
يكس در حد كه او را عمر البراءت شفا يايد **در سريال** رب اشرح لي
صدري و يسهل امري واجعل عقدة من ليني في تفهمني او ان اكره ان
ياخذ من آية راسه ما بر قدر كاس خواند و با و در تا خورد و باه بر سينه او ولد
شفا يايد **در سريال** و كسا لوناك عن الجبال فقل ينشقها ذر
تسما فيك رها فاما غصفا لا ترى فيها عوجا ولا اممجان
اين امر با بر طرف باك نبوي سريال و در عرض منبثه انرا نبوي در حد
و بر آيه و هم احب ان يبرهن ما به مال شفا يايد **در سريال**
ان الذين سبقتم من المؤمنين اولئك عندهم معدن لا تنفون
حسبها و هم فيها اشبهت انفسهم خالدين لا يخرجهم من الارض
الا كمن و قتلهم الملك اذ هلكوا يومك الذي كتمت نوحه ذلك
اكره ان ايت در طرف باك نبوي سريال باي جاي كه آفتاب ندين بايد
بشويد و در بعضي از ان سريال و در همدجزي انان باب برشت و باي شند در
كه در او باي سريال باشد در و زايين سريال كند شفا يايد **در سريال**
باك نبوي در و عن بايون نبوي و ان روي در شيت مالند در و زايين سريال
عقل از صرع و در دوا كى الحسبتم اما خلقناكم عبثا و انكم الميت
لا ترجعون فتعالى الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش العظيم
و من يدع مع الله الصا آخر لا برهان له به فاما جيبنا به عندي
كربيه انه لا يضل الكافرون قل رب اغفر وارحم وانت خير الراحمين
عبدالله بن عباس رضي الله عنه روايت كرده كه رسول صل الله عليه واله وسلم
فرمود كه چون فرزند بزمن آيد اين آيت را بر هم دو كوشش يايد خواند تا خدا انفعال او را

از

او را از صرع نگاه دارد و او در كده اندر كرده انرا سوره اين آيت را در گوشش بخواند
بشوش يايد **در سريال** اكره در چشم يا شد بگويد صل الله عليه وسلم
دخل الزبد بسلامت والكفت الدمعة واجتلت الحمة بالفضة حلا
ولا قه الا بالله العلي العظيم الله نور السموات والارض
مثل نور كمشكاة في مصباح في زجاجه الزجاجه
كأنها لوكب ذكرا وقد من شجرة مبركة في ثمرها لاشرفه
ولا عيشه يكاد زيتها يضيء ولو كرسفه نارا نور على نور
باين دستور عمل كند و در چشم خواند هر صباح سه نوبت در چشم را بل كردد و باي عمل
رضي الله عنه منقوت كه كرسه اين آيه سريال خواند روشني چشم او محفوظ
ماند و شيخ ابوالعباس سريال و هم انرا در آورده است كه اين آيه را بر كاغذ يوسيه
و در چشم در ممد و يا بندند در در زايين كردد **در سريال** و اكره كسي هم اين آيه را بر چشمش
كند ش جمع اخري باه و در وقت جل و در وقت شرب جل نوبت اين آيه را بران آيه
نخورد بعد از ان هر روزه كه در اين نگاه كند در ضل و زايين كردد **در سريال**
سوره القصص اكره نبوي و كسي كه زحمت نمك يا در در سريال در حكما در در دندان
داشت باي بخورد در سريال انرا نبوي و در سريال و باين طايفه در در ان رخصه
يايد **در سريال** استقامت انان آيه بخورد شفا يايد و در و دري كه ان آيه بخورد ان
درم نابل كردد **در سريال** در ابره المومنه روايت كه بهيروزه در حد انرا
كه كرسه كرسه مرون رود با او عصا باشد از خوب دام تلخ و از سوره قصص
و لما وجد بلفاة ندين قال عسى و في ان يقداني سواء السيد في
ورد كآمد بن وحيد عليه امة من الناس من سقون و سقون
ذويهم امرايين تدوان قالما خطبنا قالنا لا تسفحوا
ليصلك الرضا و انونا شفيق كرسه تسفحوا ثم تولى الى الطل
فقال رب اني لما انزلت الي من خير تبين لي خاة شه اجدها
عشي على استحياء قالت ان ابي يدعوك ليحزنا كرسه اسقيت
لنا فلما جاءه لا ورض عليه الفضة قال لا تحف بحوت من
القوم الظالمين قالت احذرها يا استحياء ان خير من
استاجرت القوي الاميين قال ابي اريد ان انكحك اخي

طابین علی ان تاجری تمای... فان آمنت عسقل
 قون عیندک وما آرید ان ائتق علقک سعید فی ان
 یتبوا الله من الصالحین قال ذلك یلیق ونبیک آمنا
 الا کلین قضیت قلة عددان علی الله علی ما نزل
 وکلین خدا سواران در آن سوره از سوره دیگر حیوانات نیز است
 در آن نیک بدارد و مفاد و منت فرشته او را می نطق کند تا بجانه خود باز آید
 و شیطان از او دور باشد در آن سوره در حدیث آن که هر کس خواهد
 او فرود بقطب... از عصبایی از خواب با دام نیک بماند نیک بدارد و ایم باشد
دفع تب از امام جعفر صادق علیه السلام نقل است که سوره تکوین بنویسد و بنویسد
 و کسی دهد که تب برداشته باشد بخورد شفایا بد **دفع تب** سبحان
 اللهدجید مستورک وحین یصحون وله الحمد فی السموات والارض
 وعشیرنا وحین یظلمون یحیی فی من البیت وینحی الکفت
 من اللی وینحی الارض بعدل ویملا وکلک لشرحون وینزاتنا بید
 ان خلقکم من تراب ثم اذ انشمت نضرة من العکس را موی باشد
 این آیات سه روز و سه شب بر آن نوحه خواند در روز سینه و بار در شب چهارم وقت
 هرگاه بیمار را بر آن آورده در موضع که شکست باشد و در هر نوبه از هر جانب او نهند
 یکی در جانب راست و دیگری در جانب چپ و در هر نوبه در هر دو جای او در آن
 بجز آنکه در وقت که صی صا دق پیدا آید نگاه در منزل و بر نوحه
 نازل گردد **دفع تب و غیره** از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که اگر سوره لقمان
 بنویسد و بنویسد هر کس در مرض باشد یا تب داشته سر نوحه تب که باشد شفای
 یابد و تب تب بر ع و اگر کسی را غش داشته باشد و بوشش را باید **دفع تب**
در در و نیم سوره از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که این سوره سه بار بنویسد
 و هر کس مبد که تب و باد در او بار در هر نوبه با ص... داشته باشد **دفع تب** از آن
 بسیار بنویسد و بنویسد و صاحب بر جان از آن است بخورد و چیزی از آن است
 بروی او باشد شفایا بد **بخشاد شدن بول** اگر کسی بول اشتم باشد
 سوره بس بنویسد و بنویسد و بخورد شفایا بد **دفع تب** اگر کسی در روز
 یا بخشیده بنویسد و بر سر او بندد شفایا بد **دفع تب** که حال است
یحیی العظام و یحیی ریحیم و هر کس را عصبوی شکسته باشد یا کوفت داشته

باشد و با کوفت کرده باشد اولاً بر سردی در سینه خون خواند و هر چه از این سوره
 جرب کند شفایا بد **دفع تب** از عبدالله غسان علیه السلام منقول است که چون
 کسی در دوران باشد اولاً بر وضعت لئلا تسکون و یس خلت ما آتوره
 بخواند و بعد از آن بجز آن سوره البقره فز کشت قل یوم من بعدکم
 ذلك یحی کالجانه اوا شد قسوق فوات من الجنان لکان یخبر
 منه الا تخان وان منها لمانشوق فی فخرج منه الماء وان
 منها الماء یطمن حشیه الله و صا الله یغسل عما تعلقت
 البه شفایا بد در بعضی کتب آورده اند که قطعه از کاغذ بنویسد که قال ان
 یحیی العظام و یحیی ریحیم و سورنی بخشه ناف فرورد و رودی که در عین
 پیاویزد در دوران شکس باید بعضی گفته اند که اگر ام وضعت لئلا تسکون و یس
 خلت ما آتوره بر کاغذی نویسند و از برای کوش بیاویزد از آن جانب که در
 در کف در زایل گردد **دفع تب** از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که سوره اصفاف
 بنویسد و بنویسد و از آن است غل کند هم در چهارم و هم از روز اول که در **دفع تب**
 کاسه که در روز نوبه و در جهت دفع امراضها بنویسد که در فم آنکه ذکر شود از آورده کرد
 نور از این مفت ابه را بیک در بفران بر کاغذ بنویسد و بنویسد و هر کس
 از این است بخورد تا نور در یک روز و در هر نوبه از هر نوبه ای که در دست
 دست ابه است اسلام علیکم طیبم کاذحوا خالی بنویسد
 سلام من رب رحیم ۳ سلام علیکم بما خصتمه فیدم عقیبی الکرا
 سلام علی یوح فی العالمین ۴ سلام علی ابراهیم سلام
 علی موسی و هارون ۵ سلام علی الیاسین **دفع تب** و شیخ ابو العباس
 بنویسد و بعد آورده که آیه آن کتب بر جگانه تا آخر آیه بر کس بخورد
 و چون کسی تب که در در بر او آورد و در کف شفایا بد **دفع تب** و **دفع تب**
 اگر کسی را دل و اجاعات بسیار باشد سوره المزمز بنویسد و با خود دارد شفایا بد
دفع تب و غیره و اگر کسی عمل کند سوره را بنویسد و بنویسد و ما آن اردی که زودمان
 را بعد از آن که خشک شده فرم بگوید در ظرف پاک کند و بر موشد چون صاحب
 در دیکه در در بر زازان گفت بخورد شفایا بد **دفع تب** از امام جعفر صادق علیه السلام
 منقول است که سوره حم سجد را بنویسد و ما بت باران بنویسد و ما بن است
 بسید در چشم کند و در وطن و بیاض و ما سخن و همه امراض چشم زایل کند

و اگر بر نوبت و آن اسب در چشم گشود و با آن اسب بنویسد این همه را در صاف زایل کرده
دفعه ششم و ششمی از سل اگر سوره حمد عشرت بر عظم آن بنویسد بر چهره
 بند در صاف او زایل کرده و اگر سوره را بنویسد و بنویسد و از آن اسب در دست خود زایل
 نشود و اگر از آن اسب کل گزیده سازد و بگذرد صاحب سل چون از آن گزیده
 بخورد شفا یابد **دفعه هفتم و هفتمی از سل** اگر سوره حمد صد مرتبه بخورد
 اگر سوره زخرف را بنویسد و با آن باران بنویسد و کسی در هر که مرده داشته باشد
 تا بر ما شفا یابد و اگر بزنی سلطه دهد خوش ترمان کرد **دفعه هشتم و هشتمی**
 آگشتن عظام الغراب تا مؤمنون عود کسان با بر سر پاره کاغذ خورد
 نویسد و در سه روز بنوشته تا یکی از آن فرود بیفتد از نوزاد کرد **حفظ اولاد**
 از امام جعفر صادق نقل است که در اول روز یک فرزند متولد شود سوره چاه ششم بنویسد
 و با او صد روز نوبت و پیری و از حیوانات موزید محفوظ ماند **دفعه نهم و نهمی** کتبت
 آورده که سوره عت صلی الله علیه و آله و سلم را بنویسد و بنویسد هر آب که یک باشد با او
 بکشد و در شفا یابد **دفعه دهم و دهمی از سل** رسول الله و الذین هم
 أشداء علی الکفار و الذین هم أشداء علی الذین هم
 قضاة من الله و رضوا ما آتاهم فی وجوههم من أمر السجود
 ذلك مثلهم فی التوریه و مثلهم فی الإنجیل کزیر آخره سطره
 فآذنه فاستغلق فاستوی علی سوقه یحیی الذراع لیعیظ
 یسمع الکفار و عدل الله الذین آمنوا و عملوا الصالحات
 منهم مغفرة و أجر عظیمه در دل بیست و هفت کانه تمام جمع است
 و محمد درام دیگر که در سوره آل عمران است که قرآن نزل علیکم من
 العیم آمنة لغاسا یغشی ظالمین تا آخر این در جمع قرآن پنج آیتی
 دیگر است باین صفت و هر کس بر این محمد رسول الله تا آخر دعا دست گذر دعا
 خرد کند سحر تاب گردد و بخت بر او فراخ گردد و اعیان و انصاف و خیر و
 بسیار پیدا شود و برکت در دنیا و آخرت او حاصل گردد **اگر اسب را بویست**
 تبریح چنانکه بعد از این بنویسد در شب چهارم ماه رمضان المبارک
 و بر بایستی و صاحب رمضان بر قطعه هر یک سفید بکنک و کاغذ و زعفران
 و کلاب و آنرا در چمد و بدوزد و بعد از آنکه او را در پوست آهو آید که گرفته باشد
 بر هر مرضی که بنویسد شفا یابد از تب و جمیع با دانه در دگر و در دل و در دین

و در کسر و در چشم و هر مرضی که داشته باشد و از پیری و هر کس
 که باشد با نوبت و محفوظ کرد این حرزیت هر کدگان و او زمانا بتخصیص زمان
 خالصه و بر آنرا که ضعف در مایه باشد هر چه موجب قوه ایشان گردد و طریق نوشتن
 این آیه است که اول مرتبه یکش در میان که زوایای مرتبه داخل بر انصاف
 اصلاح مرتبه اول بود و صفت اسم از اسماء الله تعالی است در داخل بر
 اصغر منطل با ضلاع آن نویسد و با این طریق چهار کلمات بر این و یک نوشته
 است و طاهر که دعوات بعد از آن امین نوشته است و اول ماه را در اول
 آن مرتبه در پنج مرتبه بنویسد و باید که در وقت آن در دست نوشته شود و هر یک از
 خطوس بنویسد و اسماء بیدایت خط بود بدین صوره **حفظه سقا طیب**
 سقا طیب و در زوایای مرتبه اصل بنویسد حرف المرحم عشرت که هدیه
 متفرقه بنویسد و قول الحق و له الملك یزدان زوایا بنویسد و این یسلاکم
 حق لا یسئرت و حیم یزدان زوایا بنویسد و اسماء ملائکه تر بین یزدان زوایا
 بنویسد و خصائص این مرتبه زاید از است که مختصر شرح توان داد و الله اعلم بالصواب

دفعه نهم و نهمی از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر وقت باران برسد

۱۱۳۲

خوانده علقتهای شکم دفع کرده **حفظ جنین** و اگر بعد از پاره شدن بپوشد

وزن حامله دهند زنده و سلامت باشد **دفع در وقت** اگر سوره قاف را بگوید

و با آب باران بشوید و کسی که در شکم داشته باشد شفا یابد **دفع بواسیر**

کسی که بواسیر متعین است یا غیر متعین است در شکم در وقت عید الاضحیا

عشک بچشم انداخته یا چشم حیدر این را سه روز متواصت در چشم

کسی خوانده که در وقت عید الاضحیا یا در وقت عید الاضحیا یا در وقت عید الاضحیا

بدریان تواریخ سالها در چشم او این را بر زبان آب خواند و سرش با ترمیم با آب بسازد

و در چشمش که صحت پیدا کند و محفوظ ماند و اگر چشم ضعیف یا گشاید زایل کرده **دفع ابروی**

از انما جعفر صادق در حق تعالی سوره الفاتحه را هر روز در چشم بگذارد و صحت یابد **دفع ابروی**

و در بعضی که چشم ضعیف است در چشم او چوب هر روز در چشم بگذارد و بر سرش بخواند

که سه بار در چشم او این است **دفع بجم و سایر از انما جعفر صادق** در وقت عید الاضحیا

در روز چهارم سوره الفاتحه را بخواند و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

بعضی از علامه سوره بجا دل را پس جاری خوانند و سوره را میخواند و در وقت ابروی

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

و در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا در وقت عید الاضحیا

مهر ایضی

دفع قسم الحسد لله الذي اذهب عني الحزن ان ربنا العفو
شكور و هم من اهل اسرار و انعم و اسوده و كرامة باشد نازل در **جمعه جابلط**
 از امام جعفر صحت است که سوگند بر این آیه بخواند و عکالت بترسد صحت دارد نوبه نوبت روز
 بخورد و هر چه بنویسد باید که حقوت کند طالب ایدو جسم ادم بزرگ باشد و اگر زنی
 این آیه بخورد شیر آب پاک کند **دفع خوف از اوباش** **دفع خوف از شیخ ابوالحسن** شاذل یمنق
 که اگر کسی با او باشد ترس است با دشمن یا چیزی از طلبت بسته باشد یا در این که کرده باشد
 بمردم یا بخواهد بود از آن که بدست الله الذي لا اله الا هو العفو العت يوم الله
 الذي لا اله الا هو ذي الجلال و الاکرام بسم الله الذي لا اله الا هو العفو العت يوم الله
 شوقه الا هرقه الا هرقه و هذا التبع العلم الكرام ان اهل جديک من شرا
 قدر ان ابن فلان از آن خاص کرد و در طلب حاصل کرد **دفع بر من و جفنا**
 من صحت ایدو هم سگدا و بر کلهم سگدا فان غلبت اهلهم و هم لا یصلون
 شیخ ابوالحسن یونف آورده که این آیه را بر کتبی کند و در آن چه بر من کند با آن
 این حرف لکن میسر حرف است و طلب طس است که سبب آن است که از او
 گفتند که اگر ترسان بود از آن کسی ای مردم و از نزد صاحب و سلطان رود حاجت او را
 کرده و اگر بپاک کرد و در سخن او در دست و پا و اگر زنی بی شوم بود سوم او و ایدو شود و اگر
 از آن که او را آسب بان اندر آمد و زود بود هر چای که از آن آب بخورد و شفا ببرد و اگر این خاتم
 بر کند روزی در دست و در دست و در دست که هر چه زود باشد یا در یک روز یا در سه روز
دفع ترس از اوباش از امام جعفر صاحب السلام است که هر کس این آیه بخواند روزی یک بار
دفع ترس از کوفه و از آن ترسید که کسی است که از آن ترسید که کسی است که از آن ترسید که کسی است
 غرضم بفرستند و آن را از آن استخوانها بر کتف استخوانها و اقامه الصلوات
 و امرهم شرک بایمانهم و بما رزقناهم یففقون و الذين اذا اصابتهم
 البلی غمیرت صرور و جزا اهلهم سیکه منیبا من عینی کا صلح ذلیله
 علی الله انه لا یحب الظالمین از آن آیه را روز اول و روز دوم و روز سوم
 کند و با خود نگاه دارد و هر گس در ایام صلوات و اهل کفر شمه که بزوار کند و اگر انسان
 ای کرده و متقاعد او کرد **دفع ترس از کوفه** و از آن ترسید که کسی است که از آن ترسید که کسی است
 ما کنت تدری ما کتبت و لا الایمان و لکن جعلنا نورا یندی بدین
 نشاء من عباده ما و انک لهدیک المصلط مستقیم حراطه الیه الذی لم یغایب

ما فی السموات و ما فی الارض الا الی الله فیصیر الامور نشان فی اسرار است که از او است
 قوت حفظ و ادرک و میل طاعة و تعهد حسن توکل و اسائه تعلم علوم و مقدمات آیت و از هر چه
 یک سینه بنویسد بر عیزان و کتاب و عسل که با شش ترسد به اسرار است که از او است
 حیه ازین آب بر دفن بگذرد و آنچه ازین امور مذکور که اراد باشد در وقت آب خوردن نام بر طلب حاصل آید
 و اگر این آیه را در بوی آب یک نوبه بنویسد و کتاب نام کوی که خواص صحت با خود دارد
 او را میل صحت بدارد و اگر کوبد خدیب بود یا ازین مکان بود و بر او دست بدارد و اگر این آیه را
 در قطعه از پوست مشک بنویسد و با خود در دست بندد روزی سه بار بخواند و بعد از آن که نماز کرده نماز بگذرد
 کند تا نماز او را عمدل بود و خواهر که معلوم کند چون بخواب رود در خواب نان چیز او را خرد و در دست
والذی ترکم من السماء ساء یوم ذلک لعلکم تتقون
 و لیس لکم من خلق السموات و الارض لیسوا کلهم من العزیز العلی الذی
 جعلکم الارض حفا و جعل لکم فیها سلاطین لعلکم تتقون و الذی خلق الارض
 کلها و جعل الکفر من الظلم و الا انعام ما ترک کون لستوا علی
 ظهیرهم ثم نذرنا الله ینام اذ استویتم علیکم و لغزوا بجان الذی
 یحزن لنا هذا و ما کننا له مقربین فانما الی ربنا المنقلبون اگر کسی که از او
 سر کوان باشد و چنان بود نیم شب بخورد و وضو سازد و دو رکعت نماز بخواند و دو رکعت نماز
 این استخوانها بعضی گفته اند که این آیه بخواند که در خواب رود و در خواب رود و در خواب
 سینه که کسی از او ارشاد کند و از آن صحت خاص شود **دفع ترس از اوباش** اهل عظیمون رحمة ربهم
 نحن قسما بینهم معیتهم فی اللیل و الدنيا و زیننا بعضهم فوق بعض و انهم
 یخذل بعضهم بعضا تخزبا و خزایة فاما یجمعون کل من خواهر که حضرت سلطان
 یاد ماسی کند و بر سر اعلی رس این روز جمعه در بوی کوفه بنویسد و در عبادت روزی یک بار
 همه مطلوب حاصل مد **عالم شدن** **دفع ترس از اوباش** ان الملقین فی مقام ایدو
 بحیات و محیون یا یسوف من شدین و استیون منقلا یلیون لک لک و زیننا بعضهم
 عین یدعون فیها لکن تا حکمة آمینین لاید و توف فیها الموت الا
 الموت الا الی و ذیهم عذاب لیحیم فضلا من ربک ذلک هو الیوم القیظ
 فانهما یشترانه بلسانک لعلهم یتسکرون فما زیننا انهم من تعبیر
 چون خوابد کسی دیگر مباحثه کند و مجادله نماید و غالب شود از آیه را در قطعه که در سینه بنویسد
 مشک کا قور و کلاب از وقت نماز که بعد از آن که طهارت کرده و از او که بر جان جامه خود نگاه دارد با هم که
 خشمی که جادله کند و غالب کرد **دفع ترس از اوباش** از امام جعفر صادق علیه السلام است که سوره الفجر
 وقت صغاف از جهت فسق و ظلم جبل و یکبار بخواند و اگر بنویسد و با خود دارد نوبت هر چه حفظ

و الذی ترکم من السماء ساء یوم ذلک لعلکم تتقون
 و الذی ترکم من السماء ساء یوم ذلک لعلکم تتقون

کندان صفت از او ای شود و او را تا بر قطعه خالی بخیزد و بسبب آنش نموده باشد و او را در
کوره نهد که این صفت از آن آب بخورد و در وقت از ایشان بر او شوه **الحاجت دعا**
شیخ ابوالعباس برنی رحمه الله علیه که هر کس خواست حاجت الدعوه شود در وقت نماز کند و در وقت
و این امر که گفته شد تا در وقت از او بخورد و حاجت بخورد و او را بخورد و حاجت
سختی که از او بخورد و حاجت بخورد و او را بخورد و حاجت بخورد و او را بخورد و حاجت
الحی و الاشیء الخالیه و کون ما اری من فی الارض و ما فیها ان الله هو الرازق و القوة
اگر کسی در نماز و عبادت باشد و او را بخورد و در کفایت نماز او را در وقت بیاید شود **در عذاب**
اگر سوره الفاتحه بر سر هر کسی بخواند و در عذاب خداوند است و در وقت نماز و در وقت
است و الاشیء الخالیه و کون ما اری من فی الارض و ما فیها ان الله هو الرازق و القوة
بالمیز و القوی و ان الله الی الذی الی الخیر و ان الله الی الذی الی الخیر و ان الله الی الذی الی الخیر
یخیر من الذین استرا و لیس بصله هیهاتة الا باذن الله و علم الله فلیتوکل علی
سئو ان به کفایت و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
بیاید و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
کندان صفت از او ای شود **دعا** و از بعضی شیخ مشهور است که هر کس سوره الفاتحه را بخورد
موتی در روز جمعه و یکبار در وقت استسباب الدعوت که در وقت نماز و در وقت نماز
اگر سوره نهار که بر سر هر کس بخواند عذاب ای سبب کند که در وقت نماز و در وقت نماز
فلیتوکل علی سئو ان به کفایت و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
در احتیاط و غیره اگر کسی سوره الفاتحه را بخورد و در وقت نماز و در وقت نماز
این سوره را بخورد و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
اگر سوره الفاتحه را بخورد و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
در عیب و تقصیر و در عیب و تقصیر قولی است از کتب من السعیه فی غلطات و در وقت نماز
اصابعهم فداهم من الصلوات و کذا الموت و الله یحیط بالکافرین کما فی قوله تعالی
انصارتهم کما انما اذناکم علیکم تا ما اولیاء الله الذین یحییون
و انما هم اهل الله علی کل شیء قدیر و اما ما یستعملون من الصلوات
من قدری تا که در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
میباشد و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز

توجه

قولی تعالی و اذ قال موسی لفرعون یا قور انک ظلمت لنفسک ما تخذک العجل
فقد جاء الی انک فاقبوا انفسکم ذلکم جزاء ما کانتم تعملون فلیتوکل علی
استه هون الثبات الرجحان و کس خواست که در وقت نماز و در وقت نماز
این دعا را بخورد و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
بیت قرآن که در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
طاعت آن در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
انصاف که بگوید و اسعوا قالوا سمعنا و اطعنا و اسعوا قالوا سمعنا و اطعنا
قل شیئا یا مکرر که از کتب معتبره است و در وقت نماز و در وقت نماز
بر قطعه چوب نیسند و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
بیت قرآن که در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
منه الا لیکنک و منهم فلما جاوزه هو و الذین امنوا معاً قالوا لا طاقه لنا
الذین یحیون و الذین یموتون و الذین یحیون و الذین یموتون و الذین یحیون و الذین یموتون
متفق بر اینست که هر کس در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
از کتب معتبره که در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
و یحیی منکم شیء ذی و الله لا یحب الظالمین و من حکم ظالم باشد و در وقت نماز
و تعب باشند در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
که در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
پیشتر خواند آیه **ما حرمت علیکم انما نکره و ما نکره و ما نکره و ما نکره**
الایح و نبات الا حبت و اما نکره الذی ارضعتم و ارضعتم من الرضا و عذات
نیایم و زنا بکم الذی فی حجه و کفر فی انک الذی حاکم یمن فان لم تکنوا کفتم
و من فلا جناح علیکم و حلل بل انما یکره الذین من اصلکم و ان یحتمل
الایحین الا ما قد سلف ان الله کان عفو کذا حیما نوارض من ان یقول فی شیان
زن و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
مرد و شبانه زن صورت یکبار و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
بنویسند و از آن در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز
نویسند که در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز و در وقت نماز

الاول هو ان يكتب نوبه و باب باران شود و ان آب را بر حاکم که باشد...

و عدول راست کند **فصل اول** و ان تل عليهم شيئا من ادم الخلق اذ قوا قوما فاقبنا فقتلهم من
الاخر قال لا تقتلوا قالوا انما يقتل الله من المبين لئن بطلت الى يدك
لنتقن في ما كنا باسط يديك لاقتلنا في انحاء الله رب العالمين اني اريد
ان سبوا يا يحيى وابنيك فتكون من اصحاب النار وذلك جزاء الظالمين
فقطعت له نعمة فقتل اخيه فقتله فاحص من الناس من يجرى جوارحه على
اسم من اجله هلاك شود صورت او بسازد و اسرار بر بسازد ان صورت نوبه و ان شخص
در شان صورت و بايد که از عمل در روز سه شنبه بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
و اذ القيمة الذي ذكره و ان ضرب الرقاب من جنود و موضع از اعضا و ان صورت زير
ان شخص باغات و بساتين بيا بر خاک رود و بسازد هلاك شود **فصل اول** قل يا ايها الناس
هل تقولون ميتا الا ان امنا به و ما اتزل من قبيل وان اخرجتكم من اماكنكم
قل هل ينظرون الا الساعة ان ياتيهم الله بغتة وهم لا يشعرون الله و غضب عليه و جعل
منهم الفرقة و الحسنات و عتيد الصالحون ذلك شر مما كانوا اصل عن سواه
السبت لان انه محبت نبيها و ثم محبت اول روز بخند روزه دارد و چون بخند
بگذرد و زنجير بديست او بدم الا ان بزرگواران را بدم الا ان بزرگواران را بدم
عليك فان من نسه تاخذ عجز بين مقتدرين مستور روزه دارد و در وقت بپوشد
کند بر یک قبضه خاک بر کرد و بران خاک خواند و آن خاک را در همان درختان و درختان بپوشد
و بالا و برسد که بران کوه **فصل اول** و قالت اليهود يا ايها الله معلولة غلبت ايديهم و اعلموا انما قالوا
بليت كراه مستوطنان يذوقون كيف يشاء و لئن يدين كل نبي منهم ما اتزل اليك من
تلك صلعنا و ما و كفى و القينا بينهم العداوة و البغضاء الى يوم القيمة كلما اذعدوا
منا و اطعنا و هما الله و يشعرون في الارض فساخا و الله يحب العاصين من جن مع انزال
جمع شوند و ايشان را در اعدان شود که بافاق کار بر کنند خلاف رضا و خدا رسالت در خواست
شود نیکو از بزرگتر اولين قدری می و از خود قربن ان نيز قدری می کرد و در روز پنجشنبه
بیل برات در طریف پاک نوبه باور قطع باشد که از کربان بر اسن تو بر کرد باشد پس ترا میزید
از آب برک پسندی که از انرا شده باشد پس بر آب و از خاک در موضع جوارح ن باشد بر مرتبه
شوند و دیگر جوارح ايشان دست نه **فصل اول** قل يا ايها الناس انما اتزل من قبيل وان اخرجتكم من اماكنكم
قل هل ينظرون الا الساعة ان ياتيهم الله بغتة وهم لا يشعرون الله و غضب عليه و جعل
منهم الفرقة و الحسنات و عتيد الصالحون ذلك شر مما كانوا اصل عن سواه
السبت لان انه محبت نبيها و ثم محبت اول روز بخند روزه دارد و چون بخند
بگذرد و زنجير بديست او بدم الا ان بزرگواران را بدم الا ان بزرگواران را بدم
عليك فان من نسه تاخذ عجز بين مقتدرين مستور روزه دارد و در وقت بپوشد
کند بر یک قبضه خاک بر کرد و بران خاک خواند و آن خاک را در همان درختان و درختان بپوشد
و بالا و برسد که بران کوه **فصل اول** و قالت اليهود يا ايها الله معلولة غلبت ايديهم و اعلموا انما قالوا
بليت كراه مستوطنان يذوقون كيف يشاء و لئن يدين كل نبي منهم ما اتزل اليك من
تلك صلعنا و ما و كفى و القينا بينهم العداوة و البغضاء الى يوم القيمة كلما اذعدوا
منا و اطعنا و هما الله و يشعرون في الارض فساخا و الله يحب العاصين من جن مع انزال

شبه

شبه حتى اذا فرجوا ما اتوا اخذواهم بعنقه فاذا هم مطبقون تقطع
يا ايها القوم الذين ظلموا و الحمد لله رب العالمين برادر برخوان
که کند شدن باشد نوبه در خانه طلسم اندازد می او و بران کوه **فصل اول**
و ان ترمي اذ الظالمون في جهنم الموت و الملائكة تاسطوا اليهم
اخرجوا انفك اليوم تجزون عداب الهون بما كنتم تقولون على
الله عيبا الخ كنتم عن آياته تستكبرون و ان قد جئتمو باواك
كما خلقناكم من اول مرة و نكنكم ما خولناكم و ذاء ظهركم
و ما دوى معكم شفعا لكم الذين نكسبهم انهم فيكم شر كما لقد
نقطع بينكم ما كنتم تزعمون و بر من از طلق اتفاق کرده نصد سره کند بر که بپوشد
درخت بگرد و روز یکشنبه بران طلوع غاب بر روی که بپوشد از دستان و از این روز
و نام آن قوم در کردی که نوبه و این است را در روی دیگر و باید که در وقت نوشتن
بچ او را در آن چند روز یک روز که ایوانه از کوه ایسان بخندد و در باره موش ایسان
متفق شوند **فصل اول** يدع السموات كما لا يخفى اوب كون له و كذا و كذا
صاحبة و كذا و كذا من كل شئ علم من كل الله و كذا و كذا الله الا هو
خالق كل شئ فاعبده و هو على كل شئ وكيل و كذا و كذا
الا انصار و هو يدريك الا بصار و هو اللطيف الخبير ما كان را
بر قطع جوی جوی کونوب در روی و بر من غلط و با حاکمی بشود یا نویسد نزل
فلان من ساء عرت و در موضع تاریک بنماید کاران طلسم الخطاط پیدا شود **فصل اول**
فصل اول قال اذ خلقنا في ارضهم فدخلت من قبلك من الجن
و الا انس في النار كلما دخلت امة نكمت اخبرنا حجة اذ خلقنا و انما
جديت قالت اخرتهم لا وليهم رضا هو كذا اضلونا فانهم ضعفا
من النار قال الكل ضعف ولكن لا تعلمون من كس با و نمر در زمانه
دعا بود در زمان در زمان ما نذران بود نوزخه اسسه نوبه که در جوی باشد تمام
مادر کس بر طریق مکتب مکتب یا فلان من فلان لیسنا لیسنا فلان بن فلان
تشیط مکتب بلا ذوال سالن نوشته را در حق کند در آن موضع که جوی باشد با نوبه
که آن نوشته در آن زمین بود و از این شخص جوی باشد **فصل اول** شد و انرا اسم
القوی الواجد و از شنبه در روی طالع بخورد و با در و در و در و در و در و در و در و در و در
خ ا س من نرسد از دنیا ان طالع مکتب شود **فصل اول** شد و انرا اسم
القوی الواجد و از شنبه در روی طالع بخورد و با در و در و در و در و در و در و در و در و در

شبه

نطقه نمرسوسک و صلا لکر عهده الله ذر و فک الشکر فیکر احدا و زعمی زوری
از دین بچانه باشد و در ایام که دفع او کند یا با روز بیست و دو روز جمعه روزه دارد و بیست و نه
شنبه را در روزه ببرد و روزنامه کند باشد و آنرا در وقت عصر که از راه ترس می باشد پس از آن
در خانه او در کتب محاسبه **بند فی النقص** و صلا و سئلنا من علی بن رسولی
ایضا یوحی الیه اله ان لا یله الا انا فاخذون فقا لوالله ان الله و لکن
یحانه بل عباد کمون لا ینقون و الفالیه و فی ما یمر به یعمون فلعن ما یبوی
ایدیهم و ما حاکمهم و کما یسعون الا کم از یضحی و یمن من حیثیه مشفقون
و من یصلهم الی الله من ذنوبهم فذلک اجدتیم جهنم کذلک اجدتیم جهنم
من ظالمی فاسکیم مولدات زمری سزد و مردم از دستو هم باشد هر روز شایع نماز است
موضع خاک بر باد از هر مسلمان از هر یهودان از هر ترسیان از هر یهودی
از هر ظالمی از هر کس با از او بدیستیم از هر کس که بر او بدی باشد از هر کس که بر او بدی
منت بار بر هر یکی از شما که با شما بدی بود و با هر کس که بر او بدی بود از هر کس که
در منزلان ظالمی است تا از او خفا کند و مستحکمان و هر چه با هم میسرند و عجیب و غریب
جستار کرده در عالم از کمان و از امام جعفر الصادق علیه السلام که اگر از هر کس که بر او بدی
و شونی بود و یا باشد در وضعی که ظالم با او بدی جاری شود چنانچه بر منقص کرد و در
بروغاب شود و از آن موضع انفعال کند **ام حال ظالم** نعم اذ هم کلک کان
تکیر نکایین من فزیه اهل کما حاکم ظالم فلیخا و فدی علی غریبا
و یومع طلبة و فی قصه شید ادل و یبوی فی ارض یسکنون کفر قلوبهم بعقول
یمنه او اذ ان یسعون یحسبوا کما لا تعنی الا جهنم و لیکن تعنی القلوب
الترقی الصدور حاصیله ایات انا و حال ظالم و بر شایع حال دست سخت
بر که خست از دشتها را با بان کرد و در روز یک یک پیش از طلوع آفتاب و با بعد از زود
از هر کس که در راه و بر روی و پیش از هر کس که بر او بدی است از کس خفا شود و هر روز
خسک کند و همه را بر می بود و در وقت کو فتنه نام این ظالم برگردد باشد پس از در خانه ان
ظالم باشد و عجیب است بسیار شایع **کنه حقه صدول شد ظالم** یا یلع الناس
ضرب مثل قائم حموله و ان یسلبهم الذیبات شیئا لا یستنقذون منه
ضعف الطالبت و الطلوب ما فذلک و الله حقرت بر ان الله کفری
عزیز صلا یصل الیه مثل ایستیزت ایضا در طرف هر چه بود با او کسی
و اب که از خسته با بر روز را بونیست با جایی که معطل باشد که مالکان معلوم نمایند

۱۱۱

لیان آب در مدی کلان طایر است بیاند کار او در منزل و می نمودن شود و **افزودن آب**
و که تکریم فیما بینکم علی البصائر اوان اردن و خصصه ابی و در طرفه نوسد ابی و وصل
و آنرا آب بشویند و در موضع باشد که اهل هست و سفر وقتی در آن موضع جمع میشوند تفرقه در میان
ان جمع باشد و متفرق الحاکم کند **در سبب این سخن** طبرستان آن است الکجا یا البصر
للعلیه باجغ نقشه ان لا یکنوا مؤمنین ان نزلت نزل علیهم من السماء آیه
تظلت اعتناقهم لها کما ضعیف من ان نزل ابراهیم لا یزک حاکم خاندان آب نه در مانه بروی
و نزلت در کتب و خود که در **در تفرقه و عداوت میان شیعیان** و از کتب کجا که میگوید آن
القوم الظالمین و بر یزید و ان لا تستعین الی ابی ابراهیم و شونی بود در طهارت کند و یجمع عنه
که نزارت و سفا و اتفاق کرده باشد متفرق شوند و میان ایشان عداوت پیدا شود و دیگر اجتماع ایشان
منصور نباید **در عالم و شیعیان** و ما فوخذت بلفا فمدین قال لعی زک ان یهدی سوله
السبب اولما و دعاه فذین و جرد علیه امة من الناس ینصون و جرد من و هم اشر
انتم تزودان فالما حطبت کما قالنا لاشقی کما فوالی الی القتل قال دیت ما انزلت
المن خیر ینبغی انته احنه ما تنبغی علی استعجاب فالت ان یزید یذکر لیکتیب
ایضا صحیحتنا لانا کما جاءه و قص علیه القصص الی لا یخف جنت من القوی الظالمین
چون اهل آداب در وقت بعد از آنکه مردم در آینه روزی که بر ایشان بنویسد و با خود دارد و جمله بار
این آیات بخواند حال از شد دشمنان و ظالمان و با دشمنان جا بر می آید و از هر چه رسد که با دشمنان
و هر چه رسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد
سوره را بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد
باشد که با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد
فان یجوعوا و یسئرون فربوبهم الیه یشکرون ان ینوتنا عودا و کما یعی بعوده این
بین یقون الا یزادوا و لو بدحت علیهم من اقطارها فاستنوا العنته لا و کما و ما یتکبر الجاهل
عزیزا و اهل کفر و ظالم که در نهایت با بر من است یا به سوال که از کس که با بنویسد و با بنویسد
را با هم جامع بود و بگوید و دوری خاک و فاعل از جمعی که در آن شده باشد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد
منفرد بود و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد و با بنویسد
و الی ان فی قلبهم مرخس و المرخس فی المدینه لعلهم ینکرمهم فکما یجاءون و ذورکما با کما یجاءون
کما یجاءون انما یقولوا ائذوا و فوالی اقتبلا سنة الله و الی ان حکما من قبل و لی جیستند

۱۱۱

لَيْسَ كَلِمَاتُكُمْ مَعْدُودَةٌ وَإِنَّكُمْ لَهُمُ الْحِجَابُ فَخُذُوا حُذْرًا مِمَّنْ هُوَ كُفْرًا
مِنْ حَيْثُ يَدْعُوكُمْ كَثِيرًا قَدْ دُونَ فِيكُمْ وَيَعْلَمُ كَيْفَ يَنْجُوكُمْ كَالَّذِينَ فِيهَا مَا لَهَا مِنْ كَيْفَ لَدَيْكَ وَأَنْ
رَبُّهَا هُوَ الْخَيْرُ حَتَّىٰ يَأْتِيَ بِلِقَاءِ رَبِّكَ فَتَرَىٰ سَعْدًا يَوْمَ تَرْجَعُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَمَنْ يَرْجِعْ
كَيْفَ يَسْمَعُ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
وَأَنْ يَسْمَعُوا دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ كَالَّذِينَ فِيهَا مِنْ جِبَالٍ مِثْلُ مِثْقَلِ ذَرَّةٍ مِّنَ الْمُنَافِقِينَ وَأَنَّ
دَرُودًا كَيْفَ يَسْمَعُوا دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
هَكَذَا يَخْرُجُ وَيَخْتَلِفُ فِي الْمَنَافِقِينَ مِمَّنْ هُوَ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ
وَمَنْ يَرْجِعْ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
أَمْ تَرَىٰ أَنْ تَنْصَلِبُ اللَّهُ نَصْرًا كَرِيمًا وَأَنْ تَقُولَ لِمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفَلَاحَ وَالْجَلَدَ الْأَمْرَ
الْمَلِكُ وَالشَّيْءُ لَا يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ
أَمْ تَرَىٰ أَنْ يَسْمَعُوا دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
كَفَرُوا وَنَفَسَا كَلِمَةً وَأَحْلَىٰ أَعْمَالَهُمْ **مَنْ يَرْجِعْ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ**
فَأَبْصَاهُ ذَلِكَ يَسْمَعُوا دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
أَعْمَالَهُمْ حَتَّىٰ تَنْصَلِبُ اللَّهُ نَصْرًا كَرِيمًا وَأَنْ تَقُولَ لِمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفَلَاحَ وَالْجَلَدَ الْأَمْرَ
خَالِدًا وَبِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
هَذَا أَشَدُّ نَوْءًا مِنْ مَرَاتِكِ الْبَيْتِ أَخْرَجْتُكَ أَعْلَىٰ كَلِمَةً فَلَا تَأْتِي بِهَا كَلِمَةٌ
وَأَنَّ يَرْجِعُ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
سَلَامًا أَرُوهُمْ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ وَأَعْلَىٰ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ
بِأَيْهَا الَّذِينَ أَسْمُوا إِذْ أَبْجَاهُ كَمَا نَافِقٌ يَسْمَعُوا دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ
يَجْعَلُهُ فَتَنْصَلِبُ اللَّهُ نَصْرًا كَرِيمًا وَأَنْ تَقُولَ لِمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفَلَاحَ وَالْجَلَدَ الْأَمْرَ
دَرُودًا كَالْحَالَةِ وَتَقُولُ لِمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفَلَاحَ وَالْجَلَدَ الْأَمْرَ
كَلِمَاتُ الَّذِينَ لَوْ أَقْبَلُوا وَاسْمَاءُ ذَاتِ الْجَبَلِ (بَلَىٰ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ يَوْمَئِذٍ أَنَّهُ

مَنْ يَرْجِعْ

مِنْ أُمَّةٍ قَبْلَ الْبَرِيَّةِ الَّذِينَ هُمْ فِي حَسْبِهِمْ سَاهُونَ لِيَسْأَلُوا أَمَّا نَوْمًا لِّلَّذِينَ
يُؤَسِّرُهُمُ عَلَى النَّارِ يَفْتَنُونَ دُونَ مَا تَنْتَفَعُونَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
أَعْرَابًا يَجْعَلُ مِمَّا تَكْتُمُونَ فِي الْأَرْبَابِ حَتَّىٰ إِذَا تَوَلَّوْا يَخْرُجُ فِيكُمْ
بِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
تَمَامَ نَوْمَتِهِمْ فَذَكَرْتُمْ فِي حَسْبِهِمْ سَاهُونَ لِيَسْأَلُوا أَمَّا نَوْمًا لِّلَّذِينَ
يُؤَسِّرُهُمُ عَلَى النَّارِ يَفْتَنُونَ دُونَ مَا تَنْتَفَعُونَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
فَرَجَعْتُمْ فِي حَسْبِهِمْ سَاهُونَ لِيَسْأَلُوا أَمَّا نَوْمًا لِّلَّذِينَ
يُؤَسِّرُهُمُ عَلَى النَّارِ يَفْتَنُونَ دُونَ مَا تَنْتَفَعُونَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِرَبِّكُمْ
أَمْ تَرَىٰ أَنْ تَنْصَلِبُ اللَّهُ نَصْرًا كَرِيمًا وَأَنْ تَقُولَ لِمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفَلَاحَ وَالْجَلَدَ الْأَمْرَ
الْمَلِكُ وَالشَّيْءُ لَا يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ
أَمْ تَرَىٰ أَنْ يَسْمَعُوا دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
كَفَرُوا وَنَفَسَا كَلِمَةً وَأَحْلَىٰ أَعْمَالَهُمْ **مَنْ يَرْجِعْ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ**
فَأَبْصَاهُ ذَلِكَ يَسْمَعُوا دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
أَعْمَالَهُمْ حَتَّىٰ تَنْصَلِبُ اللَّهُ نَصْرًا كَرِيمًا وَأَنْ تَقُولَ لِمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفَلَاحَ وَالْجَلَدَ الْأَمْرَ
خَالِدًا وَبِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
هَذَا أَشَدُّ نَوْءًا مِنْ مَرَاتِكِ الْبَيْتِ أَخْرَجْتُكَ أَعْلَىٰ كَلِمَةً فَلَا تَأْتِي بِهَا كَلِمَةٌ
وَأَنَّ يَرْجِعُ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ
سَلَامًا أَرُوهُمْ وَبِهَا بَابٌ وَبِهَا مَنَافِقَاتٌ وَأَعْلَىٰ دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ
بِأَيْهَا الَّذِينَ أَسْمُوا إِذْ أَبْجَاهُ كَمَا نَافِقٌ يَسْمَعُوا دَرُودًا بِرُؤُوسِهِمْ وَرُؤُوسُهُمْ فِيهَا حَاقِقَاتٌ كَاثِرَاتٌ
يَجْعَلُهُ فَتَنْصَلِبُ اللَّهُ نَصْرًا كَرِيمًا وَأَنْ تَقُولَ لِمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفَلَاحَ وَالْجَلَدَ الْأَمْرَ
دَرُودًا كَالْحَالَةِ وَتَقُولُ لِمَنْ يُرِيدُ اللَّهُ الْفَلَاحَ وَالْجَلَدَ الْأَمْرَ
كَلِمَاتُ الَّذِينَ لَوْ أَقْبَلُوا وَاسْمَاءُ ذَاتِ الْجَبَلِ (بَلَىٰ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ يَوْمَئِذٍ أَنَّهُ

مَنْ يَرْجِعْ

که سوخته که بخت بد از طبقه از برای اسماک شدن در صفت بازخواند کتابت **در نزد اولیا**
 که سوخته حال خود بر تعلق و حور و بخت اقبال در وقت تلاطم نفس در میان بخارا نشان از کرم در اسماک
باب پنجم در توبه و نوبت و توبه **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 و هذا الوقت جد الموت فقال لهم الله موتوا احياهم ان الله لذوق فصل على الناس
 لكون انكم توالى الناس لا يسدون من اهل اربابى و طيبي نوبه و وصما و بولك زنون ابرا
 بشویند و در خانه با شند ما و کرم و کلمک و در جیران نوبت موزوم که در ان خانه با شند بزم که در نوبت با
 جملد و بولک زنون نوبت و در جملد که از ان خانه که در جملد ان خانه که از نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 زنون نوبت و در جملد که در خانه که در جملد ان خانه که از نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 من قبلكم الواسل فان مات اول قبل انقلبتم على افعالكم و من يقرب على عبيد
 فكل نفس لله شقا و شقا الله الشاكرين كرم كرم اول بود و در خانه نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 در ان خانه نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه** **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 و النور ثم الذين كفروا يوشع بعدون هو الذى خلقكم من طين ثم
 نضوا جلا و اجل سمع عندة ثم انتم تموتون و هو الله فى السموات و
 الارض يعلم بكم و جنتكم و يعلم ما تكفون و ما تاتينهم
 اية من ايات ربهم الا كانوا عنها امهم عنيت انما بارحمتهم ابراهيم
 سيد نبرس و باب ان نوبت انك جملد که در خانه نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 بود و در نوبت که در ان نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه** انزل
 صدر لك حرم من به لست ذرير و ذكري المؤمنین اربعه و اما انزل
 اليكم من ربكم و لا تتبعوا من دونها و لسانة قلبا ما تذكرون
 بوسه رحمة الله عز و مه که از ان نوبت که در نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 بوسه رحمة الله عز و مه که از ان نوبت که در نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 بوسه رحمة الله عز و مه که از ان نوبت که در نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**

اول السورة

که در ان اول السورة ابراهیم با ما نوبت یاد کرد و در قوله **الكتابات ازلناه اليك ليخرج**
الناس من الظلمات الى النور باذن ربهم و **الكتاب العزيز الجيد** **في**
و كرم و جبرانست عوديه در خانه نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
باستياينا تا و هم ياتمون اول من اهل القرى ان ياتيهم باستياحيهم و هم يلبعون
اقدامنا مكر الله فى الامن مكر الله الا القوم الخاسرين كرم كرم اول
 روز جرم در خانه نوبت و از ان نوبت نوبت و ان اب و جملد که در خانه نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
سال و از نوبت و از نوبت و از نوبت باذ الله تعالى **المرتد الى الدين خير مما سبقه** الفاطر و الظلال
ولا انكم تليم اگر در خانه نوبت نوبت و از نوبت نوبت و از نوبت نوبت و از نوبت نوبت
 نوبت و بولک زنون **المرتد الى الدين خير مما سبقه** انزل نوبت نوبت و از نوبت نوبت و از نوبت نوبت
 بکر بوزن **المرتد الى الدين خير مما سبقه** كرم كرم اول بود و در خانه نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
في جنتهم كرم كرم اول بود و در خانه نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
 در مسو نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه** و در نوبت نوبت و از نوبت نوبت و از نوبت نوبت
 و باجه و نگاه دارند سبع ارباب نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه** از ان نوبت نوبت و از نوبت نوبت
 بچون نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه** كرم كرم اول بود و در خانه نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه**
ذوق و رحيم فان قولوا قتل خير الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ بخوان و نگاه کنند که در نوبت **المرتد الى الدين خير مما سبقه** انزل
 باذو القرين **ان يا حوج و ما حوج مفيدين في الارض فقل اجعل لك
 حرجا على ما جعل بيننا و بينهم سدا قال ما ملكي فبسط ربي حين قائلوا
 دعوة اجعل بينكم و بينهم رذما اتوني و يطعن يد حمران ساوى بين
 الصدقين قال انفقوا حتى افا جعل ما قال اتوني افزع عليه فطر انما انصاع
 لك نقبا قال هذا رحمة من ربي فاذا اجاب و عند ربي جعله دكا و كان**

اول السورة

وَحَيْثُ الْمَرْجَلُ الْبَحْرَانِ أَنْزَلَ النَّاسَ وَيُنِيرُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْبَحْرَيْنِ
 كَثِيرٌ وَسَعِيدٌ رَبُّنَا قَالَ الْكُافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ إِنَّ
 رَبَّنَا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ هُوَ أَشَدُّ عِلْمًا
 بِإِدْبَارِ الْأُمُورِ نَسْفَعُ بِأَمْرِ رَبِّنَا مِمَّا نَشَاءُ أَفَلَا تُؤْمِنُونَ
 أَكْرَهْنَا إِلَيْنَا بِالْبُرْجَانِ مَا رَمَضَانَ وَأَرْبَعَةَ شُهُبَانَ رَوْحًا دُرِّيًّا كَلَّمَ
 بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا فَكَانَ قَوْلُهُمْ كَمَا نَقَرْنَا
 فِي الْوَيْلِ الْأَمْرِ مَا جَدَّ يَرْجُو حَيْثُ بَرَأَ إِلَى الْوَيْلِ الْأَمْرِ مَا جَدَّ يَرْجُو
 وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ
 دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ
 بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ
 عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ
 وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا
 فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ
 دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا

لخانا

لَكُمْ تَخَوُّوا أَتَقْوَمُ كَمَا تَمُوتُ وَيُنِيرُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْبَحْرَيْنِ
 كَثِيرٌ وَسَعِيدٌ رَبُّنَا قَالَ الْكُافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ إِنَّ
 رَبَّنَا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ هُوَ أَشَدُّ عِلْمًا
 بِإِدْبَارِ الْأُمُورِ نَسْفَعُ بِأَمْرِ رَبِّنَا مِمَّا نَشَاءُ أَفَلَا تُؤْمِنُونَ
 أَكْرَهْنَا إِلَيْنَا بِالْبُرْجَانِ مَا رَمَضَانَ وَأَرْبَعَةَ شُهُبَانَ رَوْحًا
 دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا
 فَكَانَ قَوْلُهُمْ كَمَا نَقَرْنَا فِي الْوَيْلِ الْأَمْرِ مَا جَدَّ يَرْجُو حَيْثُ
 بَرَأَ إِلَى الْوَيْلِ الْأَمْرِ مَا جَدَّ يَرْجُو وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ
 دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا
 كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ
 بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ
 عِلْمَ الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ
 الْكَلِمَةِ وَوَضَعُوهَا فِي بَيْتِهِ دُرِّيًّا كَلَّمَ بِرَبِّهِ عِلْمَ الْكَلِمَةِ

لهم

وَأَمَّا قَوْلُهُمْ كَيْفَ كُنَّا نَسْتَعِينُهُمْ فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاهْتَدَوْا

از كسب تعلونك تفننكم ذنوبكم وبتخلكم جنات تجرى من تحتها
أنهار ومسكن طيب في جنات عدن ذلك الفرد العظيم
واخرى تجرى منها نهر من الله وشجر قويت وبشر المؤمنين قاله
حافظ وهو احد المراد في ايات با درم پرسید بکماله حسن نویسد
و کتاب که از آن فرزند فرستادند و از راه بیرون که در زیر چاهها و گور
و امثال او که در آن است و در آن کتب است و در آن کتب است و در آن
و اولاد و اولاد و اولاد و اولاد و اولاد و اولاد و اولاد و اولاد
تجسس که عیون و عیون و عیون و عیون و عیون و عیون و عیون و عیون
پرسید و پس از آن که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
نویسد و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
یا و آیه سوره الماعون و ما معون ما معون ما معون ما معون ما معون ما معون ما معون
فوله ماریون و ان یطفوا نوره الله افعالهم و ایا الله الامان و غیره نوره
و ذکره الکافون هو الذکا رسلا رسوله با طهره و جبین الحق العظیم
علی الیقین و لو کو کون المکره کون این ایات در جای آن و کتاب نویسد و از
سوره و جبهه خود و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
بان و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
مخبر کند و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
و یکی در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
قد نوا و ان کل من الحیواته فی ایاهمین ان را در آن است و در آن است و در آن است

وهران

دعده را عن عمل و عن کار و بان ضاهه کند و مکر او را است با شکر خدا که در آن است
و من آیات خالق السموات و الارض و ما یبیت فیها من کل دابة و هو علی کل شیء
یرید بصیر قدین ایا را در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
بشیر و مکر او را است با شکر خدا که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
کار با صعب بر او است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
اتبعاه من صا شکر الله و یبیت من انفسهم کما یحب یبرونه اصحابها و ال اهل
فانت اظلمها ضعیفین فان لیدینهمها و ال فضل و الله بما یشکر لیمون بصیر و کون
بسته باشند اهل بریت و نویسد که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
و یفکرا و انحرانکر و عمار و کما لا نکون کتاب الا ح و نباشا لا ح و انما علم
اللاه ارضه کن و اهلها نکر من الرضا عه و انصا لک و بان یبیک الاله
فی حجوریک من نسا لکم الاله دخلتم عن فان لیکونوا دخلتم عن فلان کما
علیکم و حذیر الینا لک الالین من صلک و ان یجمعون الین الاختیار الی انما ان
سلف الاله کان عفو راجعاً بحب عذر الاله ما را نویسد و نام آن شخص را در آن است
بسا در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
بجود و تقیه و من کسبان شخص که با بر کار خود رحمت است و شهادت ناله اول ایمون رود و ساری
طایفه از راه که شهادت بایشان ده چنانکه از راه از راه شهادت خلاص یافته اند و در آن است
قد جاءک من وهان من رسلک فامثال الیک نورا یبیتنا فاما الالین اسوا
و اعتصموا به فیسید ظلمهم فی رختهم منه و فضل یبیتهم الی بصرا طاستهم
اگر آن را در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است

لاذنب فيه هدي للفقير الذي يؤمنون بالعباد وتعبون الصلاة
وتمارون فما هو يقفون فالذي يؤمنون بما أنزل اليك وما أنزل من
قبلك وبلا حجة هرة فتموت أولئك على هدى من ربهم وأولئك هم المفلحون
مگر کسی ایست که در اول از حقیقتی در ظرف یک تنگ و بفرمان نویسد و از آب جاری که برین بود بنویسد
در آن فروزه دارد در این آب نوره کشاید سه روز پنج روز بدین سبب که حفظ او را نگاه
و نور و علم و معرفت مدخل او شود **قولنامه** و رزق بعضهم درجات و آیتنا عیسی
ابن مریم البیتات و آیتنا آیه بریح القدس و لو شاء الله ما قتل الذين
من بعدهم من بعد ما جاء هم البیتات و لكن اختلافوا فیهم من امتی
و غیرهم من كفر و لو شاء الله ما اقتتلوا و لكن الله یفعل ما یرید
مگر کسی ایست که در صبح نوبت در اوایل در باجه در آن میان فریاد شود و نوره حفظ او زیاد شود **و اگر**
از یک کف در آن برون آید نویسد و باجه در وقت در باجه او بگیرد قبول خاطر صاف او را دست
دهد **در هر شب** ستان فارسی رضی الله عنه است که حضرت فصل کتبات داخل آجیات فرود
کرکس آید اگر کسی بزعمان بر کف دست خود نویسد در از زبان میرد و دست تو بچیند که چیزی از او میسوزد
و در میان بای فرزند خوانند **قولنامه** آمن الرسول بما أنزل الیه من ربه و المؤمنون
كل آمن بالله و ما لا یكفره و سلبه لا یفرق بین احدین و سلبه
و قالوا سمعنا و اطعنا غفرنا لك ربنا و الیک المصیر لا یكفر الله نفسا الا
و سمعنا لها ما كتبت و جعلنا ما كتبت ربنا لا نؤخذنا ان سبنا ان
أخطانا ربنا و لا یحمل علينا اصرا كما حملته علی الذین من قبلنا ربنا
و لا یحملنا ما لا یحتملنا به و اعف عنا و اغفر لنا و انصرنا انت مولانا
نظرنا علی القوم الکافرین **اگر ایست که در آب جاری در ظرف یک نویسد و باجه ای که برین**
بنویسد مگر از آن آب بخورد قوه حافظ او زیاد کرد **قولنامه** هو الذي أنزل علیک الکتاب

نزل حکم بآیة و در هم او نماید کرد **در هر شب** قل من یؤمن بالله و الصالحین
امن علیک السمع و الابصار و من یرج الخ من البیت و یرج الملت من
الخ و ید یواکمن یتیقون الله فقل حیون الله ان لا یفلحون **اگر ایست که در**
نویسد در ظرف یک نویسد و بر این آب است بنویسد اسباب حصول رزق بانه میسوزد **قولنامه**
از آن جهت حصول حاجت است که هر کار که در حق میسوزد او را عیال سه روزه بار بخواند و هر چه میسوزد
بجز در وقت در تجارت اگر سوره اولیم علیه السلام بنویسد و در هر پنج روز در وقت در تجارت از آن
بجست نفع اگر کسی از آن آب بخورد که سوره اولیم علیه السلام بنویسد و در هر پنج روز در وقت در تجارت از آن
در هر روز بخورد که با او دست داده **در وقت رزق** و لا یرض مددنا و القینا و یبارک و
و آیتنا فیها من کل شیء موزون و جعلنا الیک فیها ما یرزقک و من لستم لیه و یزید
اگر کسی بنام رزق میسوزد که در روز چهارشنبه در یک کف دست با یک کف دست در میان میسوزد **قولنامه**
در وقت در میان بسیار باید و اگر آن لوح را در باجه بر کف دست بویاید آن باجه بسیار را میسوزد و در
باجه محفوظ ماند **الف** و در هر شب و غیره از آن جهت که در کف دست نویسد در هر شب
و از آن جهت که در هر روز در روزی تمام طهارت در اوایل و میسوزد و در هر شب که در کف دست نویسد در هر شب
بیشتر است **ب** هر شب در هر روز بنویسد در هر روز بنویسد و در هر شب که در کف دست نویسد در هر شب
بجای از جمیع حاجت محفوظ ماند **در وقت رزق** از آن جهت که در کف دست نویسد در هر شب که در کف دست نویسد
بیشتر است **در وقت رزق** از آن جهت که در کف دست نویسد در هر شب که در کف دست نویسد
قولنامه و ذکر کتب البکاتب مؤمنان که کان یخلصوا و کان رسولکم نبیا و نادیدنا که
من جانب الطویلین و فی شاکه حیثما انزلناه و در وقت در کف دست نویسد در هر شب که در کف دست نویسد
نویسد در هر شب که در کف دست نویسد و در هر شب که در کف دست نویسد و در هر شب که در کف دست نویسد
و از آن جهت که در هر شب که در کف دست نویسد و در هر شب که در کف دست نویسد و در هر شب که در کف دست نویسد
قطعه کاغذ بنویسد در هر شب که در کف دست نویسد و در هر شب که در کف دست نویسد و در هر شب که در کف دست نویسد

وَمِنْهَا مَا كُرِّهَ وَلَمْ يَفْعَلْ عَلَيْهِ حَاجَةً فَوَسَدَ دِينُهُ
 وَعَلَيْهَا رَفَعَ عَلَى النَّفْسِ كَيْدُونَ قَابِ قَوْسًا نَائِيًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ تَتَّقُونَ
 انرا در ظرف یک نوبت در آنرا بنویسد و آب جانی که شارب یاری رسیده و غیره و کما و
 و کوشند و هر یک نوبت قدری از آب بر طرف او باشد از آنها بیارند و چون کوشند
 و شتری را در موضعی از آب را در ظرف یک نوبت و آب جلای افای بنویسد و یاری
 چهار ازان آب بعد شفا یابد **درستند** وَلَيْسَ سَأَلْتُمُوهُمْ مِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لِيُقْرَبُنَّ فَخَلَقُوا الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ
 وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا أَسْمَاءَ كَلِمَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 فَسَدَّدَ بِالنَّظْمِ فَانزِلْنَا مِنْهُ بِلَدٍّ مِثْلَ لُحْمٍ أَحْمَقُونَ وَالَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
 طِينٍ فَجَعَلَهُ أَحْسَنَ الْبَالِغِ وَالْإِنْسَانُ أَكْفَرُ النَّاسِ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ
 ثُمَّ تَذَكَّرْ يَا قَوْمِ رَبَّكُمْ إِذْ أَسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا لِمَ الَّذِي سَخَّرْنَا
 هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقَرَّبِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَجْعَلُونَ بَيْنَ
 زَيْنٍ وَزَيْنٍ آيَاتٍ راجع به طاهره کاغذ نوبت در چهار کج خانه و کف میان شیار صلوات **و در جنت**
 عمارت بسیار و در آن عمارت بر طرف عمود و عقول است **در کوه** ابرو و در جنت صلوات و کما و در نوبت
 با بنای نم نشود و در عقول **در دار** چهار کج است و شفا یابد **در عقول** **در عقول**
 اَشْرَقَتْ نَارُكَ فَسَخَّرْنَا لِيَعْقُبَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْكَ وَنَحْنُ بِكَ نَظَرٌ
 وَيُؤْتِي بِعَفْوَةٍ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا وَيُبْرِئُكَ اللَّهُ تَقَرَّرْ
 این آیات را در قدره و جیب نوبت و آب را در ظرف یک نوبت و در آن نوبت در آن نوبت در آن نوبت
 نوبت در آن نوبت و در عقول **در کوه** ابرو و در جنت صلوات و کما و در نوبت
 در عقول **در عقول** **در عقول** **در عقول**
 از نیست هرگز از آنرا شکسته و در قلوب المؤمنین نیز خدا را ایمان نام علی بهم
 و الله سبحانه و العزات و الا کربن و کان الله علیما حکیما نوبت در آن

مکه

با کوه باشد و پورت او بر یک در غم آن در کله طایفه بود و هم در آن طایفه را نوبت
 مکه با طهارت و سخنان او همور کردند و نعت او شود **در جنت** **در جنت** **در جنت**
 منقول است سوره حمید جهت نوشتن در شوم بی یار خود **در جنت** **در جنت** **در جنت**
 جمع صدق طهارت مشغول است سوره الفجر را بجهت هرمان شدن از غیب و یکبار بخواند که
 اگر او را دستهای کلاه ده شود **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه**
 بر سر او طبع او شود **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه**
 که بگویند شفا یابد که در آنرا خلقنا الا انسان من نطفة امشیاح نقتلبه
 فجعلناه سمیةً بیضیةً انرا را بکباب در کوه و در عقول نوبت در عقول
 و کج عصبه که او را با زن و الت در آنرا نوبت در عقول نوبت در عقول
 شان که کفالتان و همان واقع نوبت **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه**
 صور شریفین و هذا البلد الامین **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه**
 انرا بر طرف ازان نوبت در عقول نوبت در عقول نوبت در عقول
 بر ترس طاهر بود و از انرا نوبت در عقول نوبت در عقول نوبت در عقول
 دشمن زایل شود و دست مکه نوبت در عقول نوبت در عقول نوبت در عقول
 در دوزخ تا که با فلاک اسفل الساطین **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه**
 فوسله ان الذین امنوا و عملوا الصالحات اولئکه هم خیر البریه جعل لهم
 عند ربهم جنات عدن تجری من تحته الانهار خالدين
 فیها اموات رضوا لله عنهم و در صناعته که لکنین بخشیدند
 چون اموات کردن عداوت خود جدا که از میان ایشان حس را در چهار کوه نوبت در اب
 با که در صانع او را بنویسد و از آب آرد و کج در طعام بنزد و بان همی در عداوت از میان
 ایشان زایل شود **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه** **در کوه**
 باشد و کان فی معزله یا بکر ما زکرت معنای و لا تکذب مع الکفارین قال

خوش طعم بود و اگر درختان در آبراب در اصل آن درخت برود هم فایده حاصل کرد
چون زیاده در آب درخت طعم شدن میوه و در آب آن قولیست و قولی دیگر که
من السماء ماء فأتخرج منه نبات كل شيء فأتخرج منه حصص الخبز
منه و جنانا من كل نبات من الخبز من طلعهها فتترك و ثابتة
و جنانا من أعقاب الزيتون والرمضان مشبهها و عين مثله
انظر الى ثمره اذا اثمر و يغيبه ان فذلك الايات لقوم يعترفون
ان ما را در بر خیمه کهن نویسد در حالی که بر آن من باشد در درجه اول از جواهر است که در آن است
برکت و زیاده در آبی است پر از او در درخت که از آب آن چه خورد میوه بسیار بر او در خوش طعم است
و در اوقات دهان و گردن و صورت را در حفظ آن شمار و فرود از غزوات قولیست که در این است
قالوا انهم لو يكون له ولد ولديك لخصا به و خلق كذا و هو بكل شيء
عظيم ذلك الله ربك لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه و هو على
كل شيء وكيل لا تدركه الابصار و هو يدرك الابصار و هو اللطيف
الخبير چون این را بر چهار قطعه سفال صوره هم جاوری که ظاهر کند ما را از دم و با او در آن جاوری
موزید که باشد در قطعه از آن در یک موضع از آن باستان در آن کند جز آن موزید که بر آن در
با اینست که در آن میوه و در آن سفیدان قولیست که در آن است که جنت است
ثمره نبات و الخبز و الزرع مختلفا اكله و الزيتون و الرمان متنا
و عين مثله هر گاه از آن بر خیمه ادا اثمر و يغيبه انا حقه يوم حصاده
و كثره فإِنَّه لا يخرج المسكينين امام فكل من جرب نوبس و بارنامه
بالای در باستان چو از نو شود و بارکت بود و اگر بر پوست بدو بوی بود در کردن یک کوزه
از کوزه چو از نو شود و بارکت بسیار در آن کوزه پیدا شود و مستحقان در خست از کرم و از نور در بعضی
و در آن و در آن در آن قولیست که در آن است و هو الذي يرسب الريح بين يدي رحمته
حقا اذا قلت سبحا ما نقا لا نقناه لبلان يتيت ما نزلنا به الماء فأتخرج

از

من كل الثمرات كذلك يخرج الموتى لعلك تذكرن و الابدان الطيب
تخرج نباتا ترابا ذوق ريده و الذي تحب لا يخرج الا كذا كذا
تصرف الايات لقوم يتفكرون و امام ما را در کوزه نویسد که از جواهر است
بود و آب است در معده آن و با آب کورس با اسم بابا کورس شود و در آن که از آن در آبی در خست
و بعد از آن قدر آب حاصل بر آن بالا برود و اصل آن در خست از کرم و خوردن و بعضی محظوظ ماند و
دیوه او از مغز و پوست مغز ان ایوسا سلم جانید زیاده در خست از کرم و محظوظ ماند از آن
آن را بصیحه اسم الحلیه که فایده که در وقت آب دادن در خست و کشت این اسم را
بر کاغذی بود و بنویسد و آن آب که برین کوزه رسد محظوظ آن را در دهان شود و از آن سالم ماند
حسد بر طاعت کند در آن کوزه کاس القوم به الواحد یا یک استماع هر بیاضین و فاش
و حسد و از او در کوزه سفیدان کند در معده آن کوزه کوزه سفیدان خانه دیگر برود و محظوظ
ماندن نوع از کرم و در آن کوزه قولیست که قال الذين كفروا لو نرسلهم جناتنا
من انفسنا او لنعوذك في طينتنا فاقبح اليهم ربهم لئن لم يكن الظالمين
ولنتك نتكهم الارض من بعدهم ذلك لمن خاف وعبد و
استفتحوا و كتاب كل جبار عنيد و من ذرأ به جهنم و سبق
من ما صدق يد بخرعه و كما كاد يسبقه و ايتيه الموت من كل
مكان و ما هو محذوف و من ذرأ به عداب غليظ امام را بنویسد ابتدا
از لیس خنک من انفسنا امام بن چهار از جوب ریون سیاهی نویسد در صبح
روز چهارشنبه پیش از طلوع آفتاب در هر کس از هر ذرع و با باغ یک لوح از آن در حق و در وقت
دفع کردن سه بار بخواند آن باغ و دروغ از کرم و در محظوظ ماند ایضا در زیاد شدن کرم و محظوظ
ماندن آن قولیست که لا رص يد ناهها و القينا فيها و ايتيه الموت من كل
مكان و اوجعلنا لكم فيها معايش و من لستم له ذرأ به الكرم
در حق نفس کند و آن لوح را در آبی ترک کند سیوه آن باغ بسیار شود و بخواند آن محظوظ ماند ایضا قولیست که

ش

وَأَدْرَأْتَهُ فِي الْجَنَّةِ خَالِدًا فِيهَا بِمَا كَانَتْ تَرْغِبُ إِلَىٰ هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِي كَانَتْ تُرِيدُ أَن تَبْنِي عَلَيْهَا ۗ وَأَوَّضْنَاكَ لِلْإِنسَانِ فِي خَلْقِهِ ۖ إِنَّهَا خَالِدَةٌ فِي عَذَابِ اللَّهِ ج ۖ وَنَسُوا حَتَّىٰ تُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فَمَلَأُوا عَنْقُورَهُمْ حَبًّا لَّا يَحْصَوْنَ ۚ وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيقُهُمُ الْعِلْمَ الَّذِي أَوْعَدْنَا لَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِعَارِفِيهِمْ ۖ إِنَّا جَاعِلُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا حُدُودًا وَسَعَةً ۗ وَمَا جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ إِلَّا عِندَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّهُم مُّخْلِطُونَ فِي عِلْمِ رَبِّهِمْ ۖ فَكَيْفَ يُحَدِّثُونَ ۗ

وَأَمَّا نَحْنُ فَأَنزَلْنَا الْقُرْآنَ بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ تَحْقِيقًا ۗ وَنَسُوا حَتَّىٰ تُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فَمَلَأُوا عَنْقُورَهُمْ حَبًّا لَّا يَحْصَوْنَ ۚ وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيقُهُمُ الْعِلْمَ الَّذِي أَوْعَدْنَا لَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِعَارِفِيهِمْ ۖ إِنَّا جَاعِلُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا حُدُودًا وَسَعَةً ۗ وَمَا جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ إِلَّا عِندَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّهُم مُّخْلِطُونَ فِي عِلْمِ رَبِّهِمْ ۖ فَكَيْفَ يُحَدِّثُونَ ۗ

وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ

وَأَمَّا نَحْنُ فَأَنزَلْنَا الْقُرْآنَ بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ تَحْقِيقًا ۗ وَنَسُوا حَتَّىٰ تُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فَمَلَأُوا عَنْقُورَهُمْ حَبًّا لَّا يَحْصَوْنَ ۚ وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيقُهُمُ الْعِلْمَ الَّذِي أَوْعَدْنَا لَهُمْ وَمَا نَحْنُ بِعَارِفِيهِمْ ۖ إِنَّا جَاعِلُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا حُدُودًا وَسَعَةً ۗ وَمَا جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ إِلَّا عِندَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّهُم مُّخْلِطُونَ فِي عِلْمِ رَبِّهِمْ ۖ فَكَيْفَ يُحَدِّثُونَ ۗ

وَأَمَّا نَحْنُ فَأَنزَلْنَا الْقُرْآنَ بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ تَحْقِيقًا ۗ وَنَسُوا حَتَّىٰ تُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فَمَلَأُوا عَنْقُورَهُمْ حَبًّا لَّا يَحْصَوْنَ ۚ وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ

وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ

وَأَمَّا نَحْنُ فَأَنزَلْنَا الْقُرْآنَ بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ تَحْقِيقًا ۗ وَنَسُوا حَتَّىٰ تُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فَمَلَأُوا عَنْقُورَهُمْ حَبًّا لَّا يَحْصَوْنَ ۚ وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ

وَأَمَّا نَحْنُ فَأَنزَلْنَا الْقُرْآنَ بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ تَحْقِيقًا ۗ وَنَسُوا حَتَّىٰ تُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ فَمَلَأُوا عَنْقُورَهُمْ حَبًّا لَّا يَحْصَوْنَ ۚ وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا ۗ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ

وَجَاءَهُمْ السَّاعَةُ غَدًا وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ عِلْمَهَا ۖ وَإِنَّا جَاعِلُونَ الْعِلْمَ أَجْرًا مَّا يَدْرُسُونَ ۗ

۶۳
درد و سردی که در منار و رجا لانت فاسد است و سوره **سوره** که در نوب در گردن و سر روی
که باشد بد و در گردن سبب از منافع امر است **قرآن** و عشق معراج العیت
لا یعلمها الا هو و یعلم ما فی البصیر و المین و ما نسقط من ذنبه الا یعلمها
ولا حسیه فی ظلمات الارض و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب
مبین و هو الذی یبویک باللیل و یبویک بالیوم و یخرجکم من الیمام و یخرجکم
من الظلمة و هو القاهر فوق عباده و یغیب عنکم کل شیء و یلیکم انما یتلکم
عنی اذ انکاح احدکم الموت فو فی ذلک انزلنا و هم لا یقرظون
هل یرد و الی الله من لیسهم العیة لکن المملکة و هو اسرع الخاسرین
این آیه در قرآن نوبست و در زیر منار و رجا لانت فاسد است و در قولی که در نوبت است
و در نوبت است با سندان مشتبه در خواب به بندگی که در نوبت است و با وضو برای
خود نوبت در خواب در نوبت است هر کس که او را بیند او را از معیبتات ترک کند **سوره**
ای الیاس بونه رحمة الله آورده که در معراج العیت تا الحاکم الی کتاب
مبین و بعضی قلم نوبت و از در مکان و مکانی با نوبت است و در نوبت است و او را
قرآن و العیت و الی الله من لیسهم العیة لکن المملکة و هو اسرع الخاسرین
این آیه را در علم اطفالش کم و با خود دارد و در کتاب الدعوت کرده و هم چنان و بنا
از دل و زایل کرده و از نوبت نوبت در نوبت است **قرآن** فاذا قال لهم انهم لا یبیدون
انهم یبتدون اصنامهم الی الله و یومئذ فی صلا من مبین و کذلک نوحی الیهم
ملکوت السموات و الارض و لیسکون من الموقنین فلما جئ علی الذلیل
ذی کرکنا قال هذا زنی فلما اقل قال لا احب الا قلیل فلما را علی الذلیل
قال هذا زنی فلما اقل قال لیس ذی یعرف فی زنی لا کون من الموقین فلما جئ علی الذلیل
فلما را ذی النسر با زنیه قال هذا اکبر فلما اقل قال یا نعم انی بری
فما یکرکون اما را نفس که بر روی آهن و با خود دارد و معیبتات بر کشف
کرده و بر سر مردم مطلع کرده و علوم دقیق بر آسان شود و اگر اندر باد نوبت و با
آب باران شود و او را بر آهن بریزد یا بر کوهی که سخن میگویند را او کشف کرده و در
قرآن یدیع السموات و الارض ان یکن له ولد و لم یکن له صاحبه و خلق
کل شیء علمیم ذلکم الله ربکم لا اله الا هو خالق کل شیء قاعیة

درد و سردی که در منار و رجا لانت فاسد است و سوره **سوره** که در نوب در گردن و سر روی
که باشد بد و در گردن سبب از منافع امر است **قرآن** و عشق معراج العیت
لا یعلمها الا هو و یعلم ما فی البصیر و المین و ما نسقط من ذنبه الا یعلمها
ولا حسیه فی ظلمات الارض و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب
مبین و هو الذی یبویک باللیل و یبویک بالیوم و یخرجکم من الیمام و یخرجکم
من الظلمة و هو القاهر فوق عباده و یغیب عنکم کل شیء و یلیکم انما یتلکم
عنی اذ انکاح احدکم الموت فو فی ذلک انزلنا و هم لا یقرظون
هل یرد و الی الله من لیسهم العیة لکن المملکة و هو اسرع الخاسرین
این آیه در قرآن نوبست و در زیر منار و رجا لانت فاسد است و در قولی که در نوبت است
و در نوبت است با سندان مشتبه در خواب به بندگی که در نوبت است و با وضو برای
خود نوبت در خواب در نوبت است هر کس که او را بیند او را از معیبتات ترک کند **سوره**
ای الیاس بونه رحمة الله آورده که در معراج العیت تا الحاکم الی کتاب
مبین و بعضی قلم نوبت و از در مکان و مکانی با نوبت است و در نوبت است و او را
قرآن و العیت و الی الله من لیسهم العیة لکن المملکة و هو اسرع الخاسرین
این آیه را در علم اطفالش کم و با خود دارد و در کتاب الدعوت کرده و هم چنان و بنا
از دل و زایل کرده و از نوبت نوبت در نوبت است **قرآن** فاذا قال لهم انهم لا یبیدون
انهم یبتدون اصنامهم الی الله و یومئذ فی صلا من مبین و کذلک نوحی الیهم
ملکوت السموات و الارض و لیسکون من الموقین فلما جئ علی الذلیل
ذی کرکنا قال هذا زنی فلما اقل قال لا احب الا قلیل فلما را علی الذلیل
قال هذا زنی فلما اقل قال لیس ذی یعرف فی زنی لا کون من الموقین فلما جئ علی الذلیل
فلما را ذی النسر با زنیه قال هذا اکبر فلما اقل قال یا نعم انی بری
فما یکرکون اما را نفس که بر روی آهن و با خود دارد و معیبتات بر کشف
کرده و بر سر مردم مطلع کرده و علوم دقیق بر آسان شود و اگر اندر باد نوبت و با
آب باران شود و او را بر آهن بریزد یا بر کوهی که سخن میگویند را او کشف کرده و در
قرآن یدیع السموات و الارض ان یکن له ولد و لم یکن له صاحبه و خلق
کل شیء علمیم ذلکم الله ربکم لا اله الا هو خالق کل شیء قاعیة

وهو على شيء وكيل لا تدركه إلا بصائر وهو يدرك
الأبصار وهو اللطيف الخبير كما أن من قطع جوب كونه
وبوروى صوت حاكمي بالقلبي كشد ونورسند بزول فلان برلمان عن مرتبه
در موضع تاریک بنهند در کاران عالم الخطاط پیدا شود **نیر خاست در خاست**
اله عاویف وولیا ومنت کلکة ذبک صدقا وعدلا لا یتکلم الا بحکمة
وهو الشيخ العليم مکرکس خواهد که مستجاب الدعوت شود این دعا را
بر حالت نوره یا در نقش کند در آفتاب وضو زودان بیکر دوست بر
دارد و کوه بخدا یا بچی من کلامه آجیب دعای بی ارسنه العارین
دعا او اینست **بسم الله الرحمن الرحیم** عی علی الصوره واسم نورانی ما
ببارة است از حد آنکه چون از بخور و قطع بر کاغذ نویسد و از آن بخور
و شسته در برون باشد و ما ض در انزرون و در نوم که در دربان نهد و ما
بشی کویار سخن او بخور نماید **بسم الله الرحمن الرحیم** و التواحد بسبب التواحد
والای فح مرد بر نفس سحر و نوبه دارا بنیست و با طلع **علاء** در تمام
شعوت که نموده که هر کس که اسم العارین را به نیت دشمن بخورد
بزار نوبت آن دشمن آفاده گردد یا از آن موضع دور گردد **نیر خاست در خاست**
نیر خاست کرده که چون خواهد که چیزی در خواب بر و ظاهر شود اسم التواحد الباسط
و الظاهر در وقت خواب در روی فراش با طهارت بخورد در خواب در
و آن چیز برود خواب مشکف گردد **نیر خاست در خاست** در تمام اول
از روز جمعه در کین خاتم نقش کند و با خود دارد و بر خواندن این اسم مداومت کند
زور رسد جواب آن بر و ظاهر شود **نیر خاست در خاست** و صنادق این
طریق رضای از نقره نقش کند و با خود بخورد و صدق و اما نیت هر کس
که **نیر خاست در خاست** قول الله انی تو کلت علی الله زفی و ذکرا ما من
کذا بینه الا هو اجل بنا صیبه ان ذی علی صراط مستقیم فان
تولوا فقد بلغنا کما از نیت به الیک و یستخلف ذی قول علی
که نصره شیئا ان ذی علی حیضه اگر کسی از سبب با نطق یا از شیئا
ترسان باشد چون بخواب در این اسم بار خواند از انافات محفوظ ماند و چون در
باد شاه در این اسم بخورد مال و نفس و زن و فرزندان از ترس او ایگرده **نیر خاست**

نیر خاست در خاست

نیر خاست در خاست و اما الجدار فكان لغلام من تمین فی المدینه وكان لا
أبوها صالحا فأراد ذک ان یبلغا أشدهما فینتحرکا کذا هما
رحمة من ربک وما فعلته عن أمری ذک تاویل حاله تسخ
علیه صبراً چون کسی چیزی در مرضی و فن کند و موضع آن بپوشیده شود این اسم را در پیشه
از زرع نقش کند و بپزود با این اسم را بلان خواند و آنرا از زیر سر نهد در خواب و در بر مالوی
خندس از آن برملوی دست کرد و بگوید یا مظهر العجايب یا کلیل کل خایر یا شمس
کل سال آشدی بکرمک مالی اطلت بی زمان در خواب رود در خواب به بیند
ایچه مطلوب او بود بعین **نیر خاست در خاست** قال الله انی انا فی الی کتاب کفر انی
من سلیمان و انی لنبی الله الرحمن الرحیم الا تعلوا علی و اتونی سلیمان
اگر در شب آن اسم بر صفحه نقره نقش کند و کل کوطاسه نه و معادن باشد خود را در مظهر
نیر خاست در خاست و ان ذک لبعلم ما کان صد و ذم و ما یقولون و ما من
عالمیه فی السماء و الارض یفصیح علی یواسیل الیک من الذی هدر
فیت و یحلقون و انی لهدی و رحمة للؤمنین ان ذک یفصیح یحکم
القرآن السلیم فتوکل علی الله انک علی الحق المبین انک لا تسمع المؤمن
ولا تسمع الضعفاء و اذاً و کما من یحین و ما انت یفادی العی عن
ضلاله لکن ان تسمع الا من یؤمن یا یا یاتنا فقهه مسنون ایات ربوت
ما بر نویسد و باب داران و کتاب در عین اسل نیز برسی کسی نهد که در خواب باشد اگر کسی
کرده باشد در دل داشته باشد که بگوید در خواب بگوید **نیر خاست در خاست** در تمام
شعوت که سوره الشورا بنویسد و بر کون خروس نهد و در دار خانه سر دهد که در آن خانه چیزی
باشد در آن موضع خون بپسند و بنفرا بکار **نیر خاست در خاست** و ان ذک لبعلم ما کان صد و ذم و ما یقولون
به الروح الامین علی قلبک لتکون من المندرجین یسئلان عریفین
و انی لکی ذی لکین او لکین له ایته ان یعدله علی ذی لکین عیبت
اسم ایست اظهار رضای و دعای این آیت را بر طوماری نویسد در باره جامه بجزاز
جامه دضر بیکر که بالغ نمود و آنرا بسوزن بوزد و بر مال خروس سفید که او را در تپه داشته باشد
به بندد و از آن مکان که سطره باشد در هر در و در وقت آن وقت او بر آن مکان ایستد و بگوید
و بمنقار آن موضع کافق کرد جانین طریق از موضعی که پنهان کرده باشد پیدا شود و بعضی گویند
که بجهت دعای این عمل با بیکر و بدو این فاش خشنا همد من خشتات و عیبت
و کنوی و مقام کنیم **نیر خاست در خاست** یا خیر الله یعلم ما یحکم کل

در تمام

أَبَتْهَا فَفِيضُ الْأَنْحَامِ وَمَا تَزَكَّىٰ وَكُلُّ شَيْءٍ عَشِيرَةٌ لِأَهْلِهَا
الغيب والشيء الكبير المتعال وجون خواهد که بر باید که لطن حامله برات
با درض یا موضع در فاس معلوم کند یا بدانند که مرض بهتر شود و اشغال آنها اول اطهارت کند و بوی
عشش بخار وارد در روزه بدارد در روز و شنبه و شنبه شنبه نظایات در خواب رود
در صبح شنبه پیش از طلوع آفتاب این بات بر روز بوی بکلاب و در جوان و انا
بعد و غیره که در آن فرقه در حقه بند و بود جدا که بر حساب نه بند در شب جماعت
بعد از نماز صحت که بخوابد خواب آید و بگوید یا علی الله و الحقیقتا بسلامت خود یا منعم
علی کل شیء قدیر علی کل ما یرید انک کل شیء قدیر عیدان
ذکر لا اله الا الله بگوید تا خواب رود پس از اطلب او بود در شب خواب بند و اگر در آن
شب مطلوب صل شود روز شنبه روزه دارد و شنبه همان دست و عمل کند البتة در خواب
مطلوبه بود بر بند **جنت شامه** و **رطب** و **قلم الح** و **الله** سیرت که آیات و قدر فواکه و انا
زیک بغافل عما یعملون چون کسی خواهد که در قلب و مشورتش سدان را با بجز اندوزان
نزد از وی بروی بگراند و غیبی آن که بود ظاهم کرد و بخت مهربی دیگر را که خواهد
کشیدن سدان چه بدست کند و این را به بخواند که غیبی داشته باشد ظاهم کرد **جنت در روز و کون**
در کاری در بعضی کتب آورده اند که چون خواهد که در کاری شروع پس این سه القصص استخراج
بنها احتیاطا یقینت قال ریت قال ریت بخون القوم الظالمین و ما لوجه
تا ای که سواة السبیل که ساعه ششم در روز صبح با نوره با بخواند و بعد از آن در آن کار شروع
کند آن کار بر و آن کرد **خطاب** انا ما جف صا و ما صغولت که سوره فاطر را بنویسد
و بر کردن آب بند از روز و اوقات محفوظ ماند **جنت صلاه** ای که هر وقت انا ما خلقنا علی
ما علمت ایدینا انما ما فهم ظالمنا لکنون و لذنا هاهم فیما زکونکم
و فیما یاکونون و کفر فیما منافع و مشارب افکار یسکرون عن الله
باش و این را در کوشش است و خواند بصلح **جنت نور خردگشت** انا ما جف صا و ما صغولت که
سوره و الصفا تا جنت ظهور رکعت دعا و بر آمدن همت با همت بار بخواند **جنت اوصاف و الصفا**
صفا قال زجرات نجر قال التالیات ذکر ان الله کرم لوالحزب الثماری
قالا و من و صابین همتا و رب المسارقات انا زینا السماء الذی انزلنا برینة الکرامی
و حفظا من کل شیطان مارد لا یستقرن الی اللذی الا علی و یقرن
من کل جانب دحورک و لهم عذابت و اصب الامن حلف الحظفة فایقعد
شهاب تا قیت چون کسی کند و رسد و سن بخورد و این بات بخواند و گوید که احسن ما قلنا

من فلان

من فلان و نام برد آنرا که خواهد از بولک بر سر جام شود ما ذی الله **جنت در روز و کون**
الذریات ذی العرش یلوی الروح من امر یوحی من انما علی من نسیا من جنت و
لیتذکر یوم التلاقی فومهم یأرزون لا یخفی علی الله منه شیء فی الملک
الیم الله التاجید العتار یوم یجزی کل نفس بما کسبت لا ظلم الیوم ان
الله یسألکم الحساب و چون این بات بروی آب بر روی سدان در وقت باطهارت
باشد بر سدی کسی کند در خواب باشد تمام ال که بروی شسته باشد باز گوید اما سر او را
نکار دارد **طلب دینه** له تعالی السعادت و الارض یبسط الرزق لمن یشاء
و یعید در اتم کل شیء علیهم شیء لکم من الذین ما و صی به شیء
والذی اوحینا الیک و ما صیدنا به الیم و من من و عینی ان اقبوا
الذین ولا یقرن فی جنة کفر علی الشریک ما ذمهم الله الله
یحیی الیوم من نسیا و یجادی الیه من غیبی چون این را بر روی سدان
بره سفید باب رک کاشنی و صبر سوطی در عرفان و آنرا در جید و در قطعه صوفی
بیر در کردن خروسی بند که دو تاج دارد و گوید در کلمات باو برزد و این فرس را بول
روز سه شنبه در عهد در صومنی که مظهر بفرود فرسات در مکانی که باشد آن در و سر این است
و آنرا بخنقار و به پای بخارد **جنت رام شدن آب و ستر** و یقین سألکم من صغولت
الصعاب و کل ارض یقولون کلهم من الغریر العبد الذی جعلکم لکم
مضما و جعلکم فیها سبلا لعلکم تفتنون و الذی نزل من السماء
ماء یقدر فانشربوا به لعلکم تفتنون و الذی خلق الارض کلها کلها
و جعلکم من الفلک و لا تقام ما ترون لکنون لستونک علی ظهوره خردگشت
بعده و یسکون اذ استویتم علیه و یقولوا علیه و یقولوا سبحان الذی یسخر
لنا هذا و ما کفاله مقربین و انما الی یسألکم لکنون الیوم در روز جمعه اجاره بر
پوست امرا نویسد و بر کردن سب بند و او ستر بر که را سبند و ام کرد **جنت در روز**
ع ابریم و غیره و اذ احرفنا الیک تقرا من الیوم الیوم من الذین یسألون القرآن فلما احرفنا
قالوا الصنوا فلما نصحوا و انزلنا فیهم من الذین قالوا انما فو من انما سبغنا
کما بان انکم بعد من علی مصلحنا ما بین یدیه یمدی الی الحق و الی
طرف مستقیم یا ق من الجبوا داعی الله و استجاب لکم من ذینکم

بجز که منقلب الیم من لا یحب ذی الله فلیس یخیر فی الاصل و لیس
من ذویها اولیاء اولیاء فی صلوات ربیب هرگز این مایه را بخواند در آخر
هر غزنی که بخت بری بخواند او را اجابت کند که سزاوار ایشان که بخواند حاضر شود
بجز در نیت یوم تشق الاصل عنهم سزاها ذلک الحشر علینا لیس یکن
اعلم بما یعلمون و ما انت علیهم بحیبار قد کون القرآن من حیث و عید
این دو آیه را چون بر پوست امرو نوسید بایست و کسی نهد که در خواب بود اجابت کند در خواب
انابه در همه او بود **بجز در طلب دنیا** نعم الذی کفر با ان لن یعمی کل شیء
و ذی القیامه یوم لیس یکن یحکم علیه و ذلک علی الله لیس یکن چون این آیه که کسی در خواب
چیزی در نیت و مکان او را موش کشان موضع را بگذرد و در آن ایام را در کاغذی نوسید
بایست باران بنویسد بر چهار دیوار خانه بیاید و آن روز در خانه را به بندد در شبان
مکان در خواب به بندد بر صبح که در خانه در آید آن موضع در خواب آورد و اگر در آن وقت
بنا کند آن دین را از آن زمین برده اند **ایشان** و گفته اند اگر موشی که کله موشه ای باشد در خواب
که بدست آمد مست روز روزه دارد و هر شب بعد از نماز صبح سوره الملک را چهار بار بخواند
در نماز بس طلب کند مطلوب را و مخصوص حاصل گردد **بجز در نیت** هر که سوره الفاتحه را بر
صحنه از قوه نوسید در روز کیشته پیش از طلوع آفتاب و در نماز بی در میان بود و در
این صحنه با خود نگاه دارد چون بخورد که کوزه که میکس است باشد ترک کرد که کوزه او بر دیوار
مشیا کرده و اگر نماز بر موشی نهم را و نوزدهم نهد آن زهر برون آید **بجز در طلب**
سوره الفاتحه در خانه بخواند که در آن خانه مدفونست و موضع آن معلوم شود انبیا ان و
ظلم کند و در آن **بجز در نیت** در صبا با و اگر سوره الفاتحه را بر قطعه از جامه کسی نوسید
و نماز او و نام مادر او بنویسد و اگر در روز عید نهد و بعد از نیت اول جمله و
زستان از بر سر کسی در خواب از امر او افعال خود بجز کند **بجز در نیت** سوره الفاتحه
بصحا فالمریات قد حیاة فالعیرا بصحا فائت فی به نقعاة فوسطن بجمعا
این آیه را بر عام نقش کند بطالع ثور و در طالع و انرا در کردن اسب نهد و مایه افات محفوظ
ماند و بسجای بر سفت کرد **بجز در طلب دنیا** انذ لقول رسولکم ذی
قوة عیب ذی العرش میکن مطلع ثم ایین و ما ضاحککم یخون و فی القدر
و ایه بالا فی البین و ما علی التیب یظین و ما هو یقول شیطان الرجیم ابواب

بجز سوره نوسید در روز کیشته بقی که آفتاب در سدا باشد و فرموده و آن خاتم را در
انگشت کند بر موشی که بگذرد و در آن چیزی مدفون باشد آن جز را بر و کشف گردد **بجز در نیت**
شدن اسب کردن سوره الفاتحه نوسید در چرخ چرخ در کردن اسب و در آن
هر علل و افات محفوظ مانده **بجز در نیت** سوره الفاتحه را چهار بار بایست
کتاب یک نیک بخورد سوره الفاتحه را بر عرقان در ظرف زکین نوسید و برت با این سوره
بر آن حوازه و آب چاه بشوید آن آب را در معلف چهار بار بایست بشوید و در آن وقت
افضا و الشمس و صحتها تا نامه ای در نقیها جگر کسی را چهار بار بایست باشد که آب و علف
که در خواب آید با بر بر طبقی زکین نوسید بکباب و زعفران بس عین بر آن آب نوسید
بست و یکبار بخواند و آن نوشته بشوید بایست چاه و بر آب را بر آن علف چهار بار بایست
سه شب با این طریق عین کسنان صفت زایل گردد **بجز در نیت** سوره الفاتحه را بعضی از اسب کله
که سوره الفاتحه را یکبار بخواند بر چیزی که نهان کرده باشد و موضع انرا در اموش که در کیشته
که موش آن معلوم شود و اگر چیزی کم کرده باشد این سوره است با بخواند و بعد از آن بگوید
یا صلیح العنایب یا زاد کل غایب یا جامع الشان یا من تعالی
الامور یبین و علی صلیبی و اجمع علی فی و انة الاجامع الا انت
از اینها آید و الله اعلم بالصواب **بجز در نیت** سوره الفاتحه را
بگوید الله یبصر الیک و یبصر الیک سنن الذین من قبلک و یتوب علیکم
و الله علیکم حکم و الله یورین ان یتوب علیکم و یرید الذین یشعرون
الشهوات ان یکلبوا سلا عظیما یرید الله ان یمحی عنکم و یحلی الانسان
صغیرا ه ایات را بر پوست کوسند که مدیون باشد بنویسد و با خود در آن روز
مانند سوز و قطع بیا بنهار و آسان گردد **توبه تعالی** قال یا موسی انا لن ندخلها
ابدا ما ذامنا فیها فاذهب انت و قومک فکانا لانا هتاهنا فاعیدون ایام بخت
دفع ساقبت است از سوزیم کسی از راهی که آنس بران راه خواهد رفت و این را بر او بایست
نویسد و نام آنس بران نوسید و در آن سنک را در صبا ای انرا در آنس نهد که سوز کند ما دام کم
ان سنک در آن چاه باشد **اسماء در نیت** سبحان الذی یبصر لیک من المجد
الحام الی المجد الاضقی الذی یارک تا حوله لیس یبصر ایامنا الله هوی
السمیع البصیر و ایتنا موسی الکتاب و جعلناه هدی لیس اسرسل
الا یخجلوا من ذی ذی و کلا ذر سیه من حملنا مع نوح انه کلان

موشن سازد و یک روی بعلم غولا داین نقش کند و در روی دیگر صورت ماهی مارغ یا
چو اینه دیگر که اراده صید باشد و این علم باید که در روز دوازدهم شنبه شنبه باشد
پس آن لوح بر یک درپوش آورد و مشرب و این آیه را منقش بر آن خواند تا دوازده شب
این طریق عمل کند پس آنرا بر یک درخت بکشد و در آن روز آن حیوان که صید و مطلوب
بود در زبان را ندو دام بنهد که البته بدست آید حال است **حجت بر انداختن از امام جعفر**
منقولست سوره بنی اسرائیل را بر هر برسی غنوی پس از آن در سجده و بدورد و با خود دارد
هر تیر که بیند از خطا نشود **حجت صید شیخ ابوالعباس** بونه رعد الله را آورده که این آیه
الله الذي يحييكم المجرى لحيى الفلك كيت يا ميمون و ليلتكم ام قصله
لكل كسر فشاكون . از آن روز در خط از زیر شبکه صید فتن کند در ساعه چهارم از
روز جمعه و آنرا بخورد بگنجان روز اول و بر دام صید کند همه بولم بخورم خدا و اگر در
دوام در این **حجت صید** در بعضی کتب آورده که سوره الفجر در از زیر نقش کند و آنرا
در شبکه نهاد ماهی بسیار از شبکه در آید **حجت صید** از امام جعفر صادق علیه السلام
که بجهت دختران و ترویج این و در سنن است و یکبار خود اندر سوره طه
و ابو عبد الله یاقی آورده که این سوره را بر هر بر سر نویسد و کسی که در آن ترویج داند
فوی از آن بخورد در مقصد او حاصل گردد و **سوره طه** بیوی شود
و در خبری که در خانه مانده باشد این آیه عمل کند ترویج او را زودی اتفاق افتد
دختران از امام جعفر صادق علیه السلام است که اگر در خانه مانده باشد که او را در سجده
نماید سوره الاحزاب نویسد بر پوسته او یا بر کاغذی و در سجده و آن سجده در خانه
آن دختر بزند خواستگاری آن دختر ده دینار **حجت دختران** انا صحتك ففصا يمينيا
لبيك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر و يمين يمينه عليك و يمينك
صراطا مستقيما و يتضرع الله نصر عجزتك اياك انما ترفع عن نوب
بر خانه زن که بی شوهر مانده باشد برودی او را شوهر پیدا شود **اوادع الحج** رسول فرمود
صلی که هر که سوره الفجر در شبها و ده اول ذی الحجه بخواند گناهان او آمرزیده شود اگر چه صلی
را در خواب بزند از امام جعفر صادق علیه السلام است که هر کس که سوره الکافره را در شب جمعه بخواند
ببخواند و با وضو چشم حضرت موسی را در خواب بزند بشرطی که طهارت عمل کرده باشد
حجت علم پیغمبر فرمود صلیم که هر که قرآن را کافران و قتل هو الله احد و غیره بخواند
بسیار خواند فرمودی از کرده و اندام **باب نوزدهم در مجری مواضع**

قرآن در مجری مواضع الذي مد على قربة على ثم شها
قال في يحيى هذه الله بعد موتها فاما تد الله اية عالم
بعثه قال لكم لبيت قال لبيت يوما وبعض يوم قال كل
ماية علم فانظر المظالم و كمالك لم يسته و اطلت الحمار
و ليحيا لانه للساهن و انظر الى العظام كيف نفسها من ناسها الحما
قما عين له قال اعلم ان اكل كل شيء قديم . هر که این آیه را هر نویسد
بسم در روز یکشنبه بدو آن که پیش از آن که خط نوشته باشد فرط آنکه یا وضو کرده
پس آن حرفه پاک بجز در مسامه با طاهره معطله یا قرینه معطله در کف نموده شود بان
الله تعالی و آنرا در ظرف پاک نویسد بر عفران و آب باران بشوید و بر نوبت جنب کند
و آن آب را در اصل درختی که با بکتری آورد در ریزد بار بار و **قاری منزل**
الحمد لله الذي اوتى على عبد الكتاب و لم يجعل له جوعا يوما
ليتذرك باسا شديدا من لذته و يعبر المؤمنين الذين يملكون
الصالحات ان لهم اجرنا حسنا ما يكفين فيه ابداه خاصيت ابن بات
آبادا في منازل است و طيب و عيش بنوب باران امای را در ظرف پاک بشوید از آن
آب باران و پاشا عدان آب را در اول هر ماهی بر چهار دیوار خانه بخواند که آنرا از آن
بر زمین بگذرد مطهر حاصل کرد **ابن ابي** او که یو الذي كثر في ان التقوات
و لا رضى كانتا رقعا ففقتناهما و جعلنا من الماء كل شيء حي حتى اقل
تؤمنون هر کس که قدری آب باران خرفی و این آیه را معفاد باران خواند در وقت غرض
با طهارت باشد در موضعی که کس او را نمیند و در چهار درکن زمین با خانه باشد آباد
و مجوری بسیار پیدا کرد و اگر این آب سنت روز متوالی هر روز یکبار بخورد دل و رفیق
شود و مویز قول کند **ابن ابي** انا نحن الموحى الموحى و تكلمت ما قدموا و اثارهم
و كل شيء احصينا في ايامهم فمينا . چون صایم با طهارت این آیه را بکلیت
در عفران نویسد پس سوره یس تمام بخواند و آب باران آنرا بشوید در ماه جوانی
اول روز درخت این آیه را در زمین در آن باشد بخورد و **حجت در آن روز**
ی کاین هر چند عنت عن امرد قنا و سلمه حاسبا حاسبا تا بیکبار
و عدینا ما عدا بان كثره فداقت و بال امیرها و كان عاقبه امیرها
حسن اعدا الله عدا با سید یس . هر که این آیه را بر استخوان مار نویسد در مکان

وَعَدَا عَلَى حَرْجٍ قَارِئِينَ . فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ . لَنْ نَجِدَ فِيهِ مِنْكُمْ
ع. اهل قره یا مضمون و غیره که در این آیه بر لوی از این نقش کند در طالع دوم از
عمل شرطی که در طالع باشد در وقت نش کردن آن قره در موضع بر زبان باشد
و این لوح را در آن قره در موضع دفن کند مطلوب حاصل آید **جست قره کون عذاب**
و المثلثات عرفنا كالعاصمات عصفا فالنساء نساء فالعاقبات
زفا فالملقيات ذكرا عندنا أو نذرا إنما قولنا لئن لم نكن
طست وإذا السماء فرجت وإذا الجبال نسفت وإذا الرسل أتت
الأي يوم أجلت ليقوم الفضل قبل يومئذ للكذب بيت . الكذبة
الأي و لئن لم نكن ليقوم الأخرى كذا لئن لم نكن ليقوم الأخرى
الكذب بيت . چون خواند که عارست و بران شود و یا سرای عالمی یا خصای یا
قلمه که مسلمانان از او مضطر باشند اولیات را بر لوی از سنک نویسد بشیر در
روز سه شنبه آقا که قره در عقب باشد بوقت طلوع آفتاب وان سنک را از زیر
دیوار آن موضع بماند کند مقصود حاصل آید **جست ویران کردن خانه و کجود الذین**
جاءوا الضحى بالوادى و من همون ذی الاق تاد الذین خلعتوا فی البلاد
تاکتروا فیها الفساده فصبت علیهم ربک سوط عذاب ان ربک
لیبصر العباد و آیات را بر صفت برک بید نویسد بشیر هر که از آب اینکاران علی
باشد در برهان را در سایه خشک کند و در مسابند قدری خردل با آن اضا ذ کند پس از آن
در موضعی که خواند و آن موضع دیران شود و عیالیت بدن کند **جست قره بنا قولهم**
قد ندم علیهم ذنبهم بذنبهم فسوا کما کفایت تحقیقها بجهت تحسین بیانی ظالمین
سوره را تمام بنویسد بر سفال همین که بر صفت بار باره خاک خواند پس آن سفال را بگوید
و این خاک در خانه آن ظالم ریزد چنانچه واقع شود **جست زکات در وقت خمس چون**
کسی گرسنان بوده باشد از آنکه چون سوره انبیل را بخواند قوی ذل گردد و جنگ شروع کند
و چون در موضعی ناستی یا مستدی که مسلمانان از او مضطر باشند این سوره بر قطعه سفال که
نویسد در اساس سرای آن شخص بماند که تا دام که در آن موضع باشد سنک در آن خانه
بی آهن باشد و هیچ کس نداند که آن سنک از کجای آید **جست کون شدن بوقوع شرح ابو**
یونی رحمة الله ادرده که سوره انصاف در قطعه جامه که بود نویسد در روز شنبه در ساعت عطاره

شرطی که قره مسوره باشد و از او در طایقه ما در دستار خود نگاه دارد با هر که بخواد کند و شمار
نماید غالب آید **جست بر طاب کردن مختصرت** **جست از حمار یا نمل اللذی**
قاندید و ذکرت کبر و شیا یک قطعه زنجیر یا زنجیر و لا تخنن لستکند و
لدیک کافصین بیکه قطعه از پوست نابخ و این آیات را بسوزنی که کار نموده
باشد بران نویسد بوقتی که قره در جود و سرطان بود و تا به برک شود بچو کند و در آب
یک اندازد و از آن آب خواره دهد چنانکه او نداند جهت شرب بخورد و در این روز
و مدت العیر یا سر شراب خوردن نرود **جست یا معشر الجن و الاشرار** استقم
ان تنفذوا امرنا قطار السموات و الارض فأنفذوا لا تنفذون الا بسلطان
و یا ای آلاء ربکما تلذنا بان یؤسئل علیکم سواط من ربکم و یحکمون
نستصحبان چون این آیه بر جلد کردن سب بخواند مضرت نماند رسا بند و صفت آید
از شیخ ابوالعباس یونس رحمه الله منقول که این آیات را با آیتی دیگر یعنی **یا ایها الذین**
یسما هم قینو کذبوا بالحق و الا قد اقم بر صفت از فضیلتش کند در ساعت دوم
از روز و شنبه و بکنندش بر پوست بیروج بخواند چون آنرا بر سر و بر مهند بکند
باز آید و از امام جعفر صادق علیه السلام منقول و اگر آنرا بخواند نگاه دارد سب برومانک

در وقت مسوره قره و صاعقه
از امام جعفر صادق منقول که هر کس که جهل بکند سوره فاتحه الکتاب بخواند در میان
خارست و فرض با بداد آن چهار رخا یا بد **ایضا** از امام جعفر صادق علیه السلام منقول که اگر کسی
را حاجتی باشد جهل و بیکار سوره انعام بخواند حاجتش روا گردد و اگر میسر شود که در یک مجلس
بخواند بهتر باشد **ایضا** و از امام جعفر صادق علیه السلام منقول که اگر سوره الانبیا را استماع بکند
کجا نرود بر منظر یا بد **ایضا** و از امام جعفر صادق علیه السلام منقول که سوره قران را بجهت عیال سخت
صبر و صمت نوبت بخواند از سر حاصل گردد **ایضا** و از امام جعفر صادق علیه السلام منقول که سوره
التعل کر که یک هفته هر روز یکبار بخواند مهمات او را اذعای لغت کند و دیگر بجهت دار
نعت حق تعالی ده بار بخواند **ایضا** از امام جعفر صادق علیه السلام منقول که سوره یس بجهت عیال
جیب مهمات اسناد بار و بر و آیتی است و یکبار بخواند و مهمات که چون کسی را حاجتی باشد
صمت روزم روز صمت نوبت سوره یس بخواند و ثواب آن بروج صمت سلطان بخش در
نوبتی بروج یک سلطانی و در این سوره صمت لغظ میبیند **در آن صمت که واقع شده**
لغظ میبیند برسد آن حاجت بخواند از حضرت انس رضی الله عنه منقول که در خواب در خواب

30
NVA

